Verbe Vii

Colegiul National "Mihai Eminescu

Nr.4/2023-2024

Verbe Vii

Colegiul Național "Mihai Eminescu

Nr. 4 / 2023-2024

COMITETUL DE REDACȚIE

COORDONATORI: prof. Ramona Nicoleta Buhai
prof. Anca Gavra

COLABORATORI:
prof. dr. Monica Dana Cândea
prof. Ramona Fonai
prof. Codruța Mureșan
prof. Corina Onțiu
prof. Mihaela Popan
prof. Maria Bolchiș

COPERTA: Denis Gerendi, cls. a X-a A

GRAFICĂ ȘI TEHNOREDACTARE: inf. Ramona Bencze

CUVÂNT ÎNAINTE

Liceul meu

Puternic impactată de izolarea de peste tot, de știrile care alertau vânjoase parcă a groază, îmi întrebam tatăl cu câteva săptămâni înainte de terminarea vacanței de vară: Tata, oare eu voi mai merge la liceu? El mi-a răspuns cu simpatie, cumva, „Bineînțeles”, și m-am liniștit, am căpătat speranță că, totuși, va mai fi o scăpare. Acum că privesc în urmă, punându-mă în pielea Sarei care nu știa dacă să mai spere la „libertate”, sunt foarte mulțumitoare pentru tot ce a fost pentru mine „Eminescu”.

Primii pași înspre o mulțime nouă au fost mereu timizi. Încercând, totuși, să ies din zona propriului confort, am dat mâna cu câțiva dintre noii mei colegi: „Hei, eu sunt Sara, îmi pare bine!” - Judecând reacțiile, nu numai eu eram timidă, deja aveam toți ceva în comun.

Nu peste mult timp, sosise vremea să intrăm în curtea liceului. În cerc, pe terenul de fotbal, sau „pe sintetic”, cum îi zic acum băieții, stăteam la distanță cu doamna dirigintă în centru, așteptând să ne vină rândul să ne prezentăm. Nimic neobișnuit, stabilisem câteva formalități, după care am mers acasă. Fiind într-un sistem hibrid, jumătate de clasă eram la școală două săptămâni, și cealaltă jumătate, online, tot „în clasă”.

Primele zile au fost ciudate de-a dreptul, nimeni nu mișca nimic, nimeni nu vorbea, în gândul meu eram prinsă într-o comunitate care va rămâne înstrăinată 4 ani. Nu după mult timp, am rămas exclusiv online, toată lumea. Grație tehnologiei, am început să vorbim mai mult, să râdem împreună, orele nu mai erau atât de monotone, cu colegii pe fundalul căștilor! Această fereastră a dărâmat semnificativ barierele dintre noi, parcă eram alți oameni.

Odată întorși la liceu, fizic, toată lumea, parcă începusem să înțeleg ce îmi povesteau colegii mai mari, că e distracție pe la liceu, că întâlnești tot soiul de oameni, că acolo legi prietenii, că sunt cei mai frumoși ani, în cele din urmă.

Ce nu știam eu, de fapt, era că noi, ca oameni, primim mereu avertismente în prezent legate de ce urmează să se întâmple pe viitor, e o umbră ciudată a vieții, pe care o destăinuim doar dacă stăm să medităm adânc.

Ce nu știam, de fapt, a fost că pe acel sintetic, pe care stăteam în cerc emoționați, vor urma meciuri grozave de fotbal, sau că la fiecare sfârșit de an școlar la care mai vărsam și noi, cei mici, câte o lacrimă, eram cu un an mai aproape de a vărsa ultimele lacrimi pe acel sintetic, la a noastră festivitate, acolo ce emoții!

Nu știam că acel „îmi pare bine”, de la început, se va schimba atât de brusc într-un „mi-a părut bine, să ne revedem curând”.

Nu știam că după patru ani voi privi la colegii mei cu atâta nostalgie, au fost oamenii cu care am petrecut patru ani din viață, în aproape fiecare zi, pe care niciodată nu-i voi mai vedea în acest context, parcă o parte din mine rămâne la Eminescu, la XII B .

Asta e o lecție: În viață pierzi câte o bucată din tine, mergi în unele locuri în care nu te mai întorci, întâlnești oameni pe care nu ai să îi mai întâlnești, și singurul loc în care te întorci, cu siguranță, în cele din urmă, este…- Ați ghicit și voi.

Dar și asta vine cu o lecție, pe care poate o înveți prea târziu: Trebuie să te bucuri de fiecare clipă cu această cunoștință, că nu te vei mai întoarce la ea niciodată. Oricât de nepotrivit ți-ar părea omul de lângă tine, încearcă să-i lași ceva bun din tine și lui, pentru că dacă tot pierdem atâtea bucăți din noi, poate cei cărora le-am lăsat vor avea grijă să le țină bine în inima lor. Oricât de grea ți-ar părea clipa de acum, nu e fără folos, și nimic nu este la întâmplare. Ce n-ai fost azi bun, fii mâine, sau fii acum.

Sfârșit.

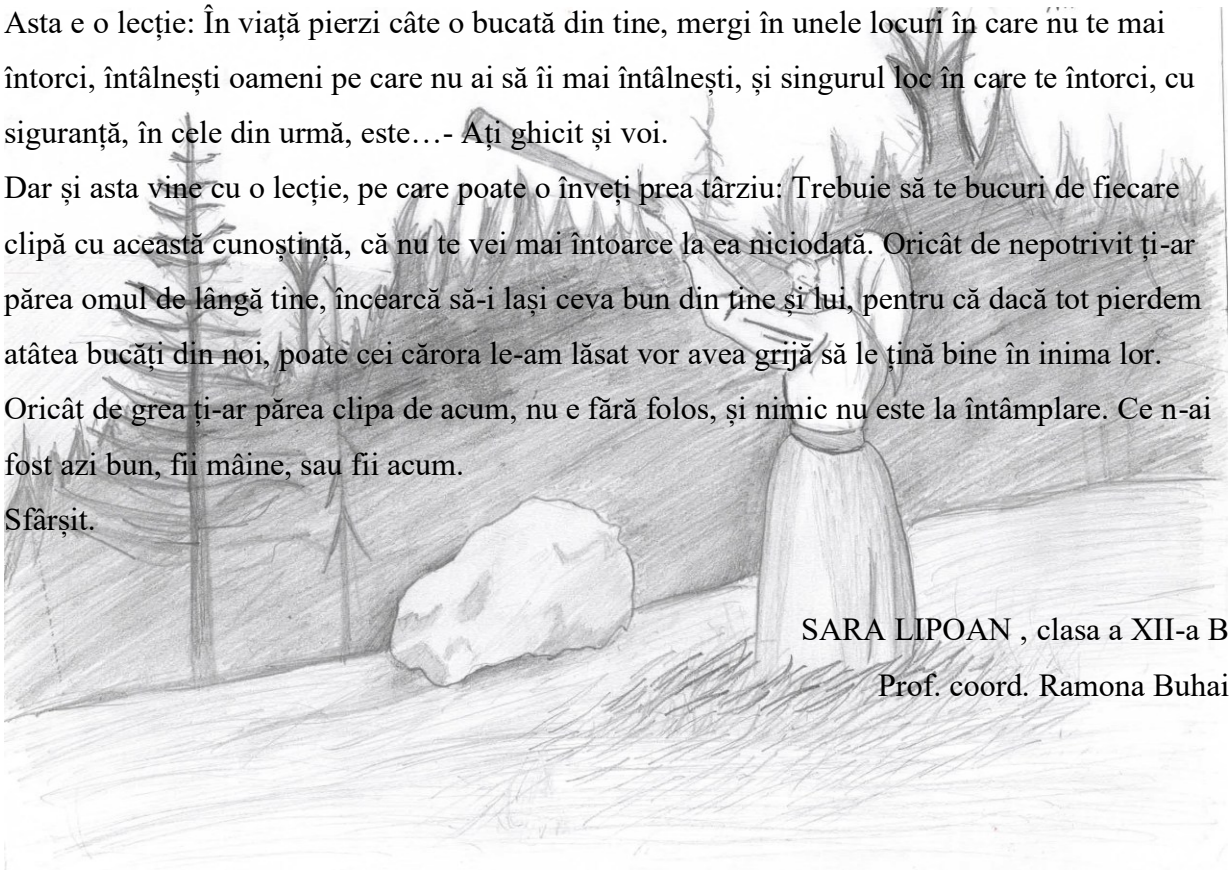

SARA LIPOAN , clasa a XII-a B

Prof. coord. Ramona Buhai

Măcar o dată

Aș vrea...
Să fiu poezie,nu poetă.
Să fiu muză,nu artistă.
Să fiu eu gândul,nu gânditorul.
Să fiu barca,nu oceanul.
Să fiu eu amintirea.
Iar pe tine să te chinuie memoria.

Cronicar istoric

Suntem blestemați
Să repetam istoria,
Să ne înjunghiem în aceleași zile,
Să sângeram pe același câmpuri.
Și pe unii îi surprinde,
Căci vin nepregătiți de bătălie,
Fără armură și sabie.

Rufe

Vreau să-mi aerisesc inima,
Să o întind pe o sârma la soare,
Să o bat ca pe covoare.
Să-i iasă dorul din artere,
Să se scurgă amintirile din sânge.

Într-o cutie de sticlă

Mi-am îngropat inima,
Atât de adânc, în ființa ta.
Nu o mai pot auzi.
Nu o mai pot simți.

Tu o ții închisă...
Într-o cutiuță de sticlă,
Transparentă, fragilă.
Te uiți la ea cu frică:
Pe jumătate putredă,
Încă bate amorțită

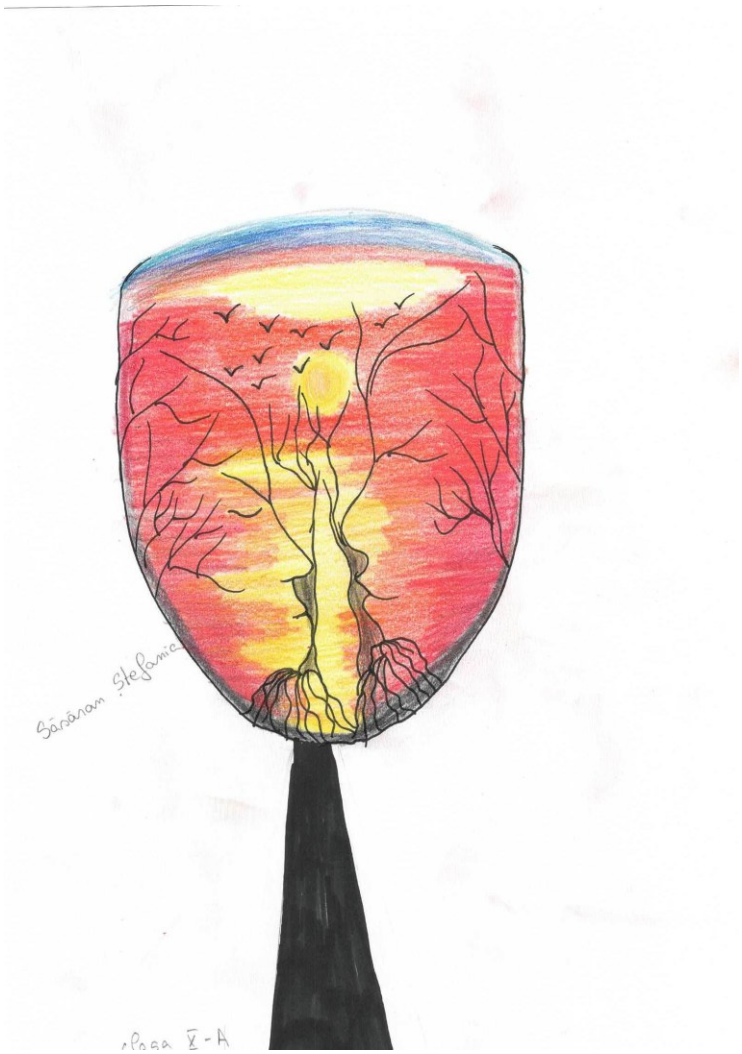

Uitare

Cu toții plecăm.
Ușor, ușor ne îndepărtăm
De tot ce-am fost odată,
De tot ce n-om ajunge niciodată.

CIONCA ANDRA, clasa a XII-a B
Prof. coord. Buhai Ramona

Ruptura de realitatea copilăriei

Călăuz Andreea, cls. a X-a A
Prof. coord. Buhai Ramona

Liceul a fost și este în continuare o perioadă complicată în care conflictele devin mult mai apăsătoare, felul în care te simți într-o zi îți afectează cu totul modul de a gândi, de a te comporta și mai mult, ești conștient de toate lucrurile din jurul tău, care cu mult timp în urmă nu aveau nici o înse mnătate. Adolescența reprezintă mai mult decât perioada în care corpul tău se schimbă, e momentul în care începi să înțelegi că prieteniile adevărate sunt rare, aproape transformate în mituri și că persoana cea mai importantă din viața ta ești chiar tu. Faptul că îți aloci mai mult timp pentru a analiza ceea ce se întâmplă în sufletul tău, dezvoltă o parte emotivă pe care nu o cunoșteai înainte. Frica de a alege ceva greșit, de a te deprinde cu obiceiuri negative sau de a-ți abandona pe parcurs speranța că totul o să fie bine oglindesc stresul permanent din această perioadă resimțit sau sesizat de o parte dintre adolescenți. Pare că viața nu e o dramă din exterior, dar în spatele petrecerilor și experiențelor spontane, aceasta decurge într-o continuă confuzie, incertitudine, evoluție pe care de cele mai multe ori nu o poți controla.

Trecerea de la ființa copilăroasă, care voia doar să se distreze, să simtă frumusețea, la cea de la care oamenii au tot mai multe așteptări ca la 18 ani să te poată considera capabil să trăiești sau să-ți exprimi punctul de vedere fără a auzi clasica replica ,, ești doar un copil, nu știi despre ce vorbești” pune o oarecare presiune pe fiecare dintre noi. La orice pas riști să fii criticat, iar strategia de a ignora lumea din jurul tău nu funcționează mereu sau la toată lumea. Ne ambiționăm să ucidem copilul din noi pentru a capătă o oarecare valoare în fața celorlalți prin modul în care arătăm sau prin capacitatea noastră de a-i face pe ceilalți să se simtă inferiori nouă.

Mă gândesc la adolescență ca la o cușcă din care ești obligat să ,,evadezi”, dar la fiecare cheia e diferită, după cum e și încuietoarea sau dimensiunea cuștii. Singurul mod prin care poți să scapi de partea negativă a acestei văi din viața ta, e să te lași să aluneci, să cazi. Să observi în toate un mod prin care să devi mai puternic, sau prin care să poți construi o ,,cheie”. Alegerile noastre, modul nostru de a trăi, schimbările din proprie inițiativă și situațiile stresante care ne modelează sunt soluția pentru a deschide încuietoarea ușii spre o viață liberă în care să

poți păși pe o fundație stabilă. În opoziție cu toate problemele pe care nici noi nu le înțelegem de cele mai multe ori, se clădesc visurile noastre.

Această etapă poate să simbolizeze momentul în care am devenit liberi, în care ne-am redescoperit scopul de a trăi sau declanșatorul a unui lanț de decizii care o să ne distrugă cu fiecare zi ce trece. Felul în care vrem să trăim îl alegem fiecare dintre noi, dar cred că mai important e să-l alegem pentru noi.

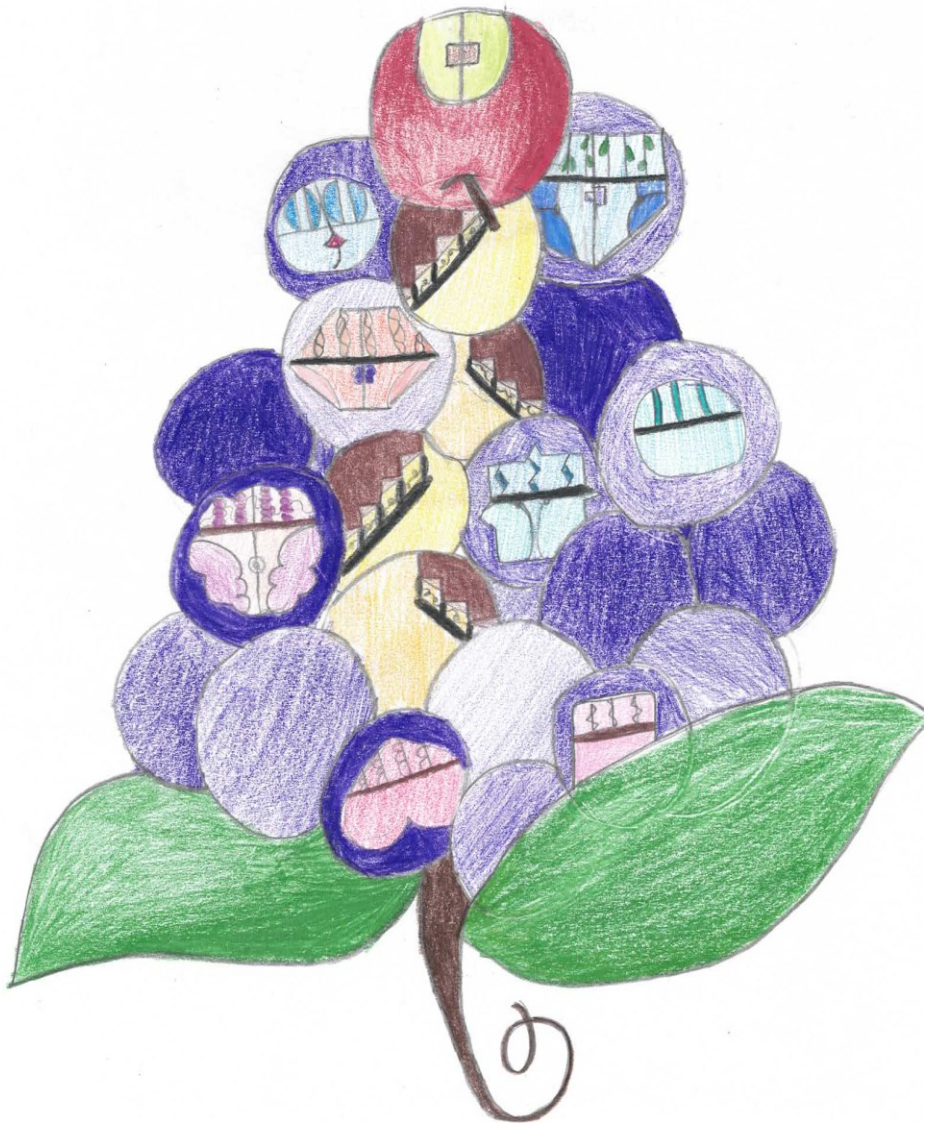

LA REVEDERE

Prof. coord. Cândea Dana Monica

Recean Paula, clasa a IX-a F

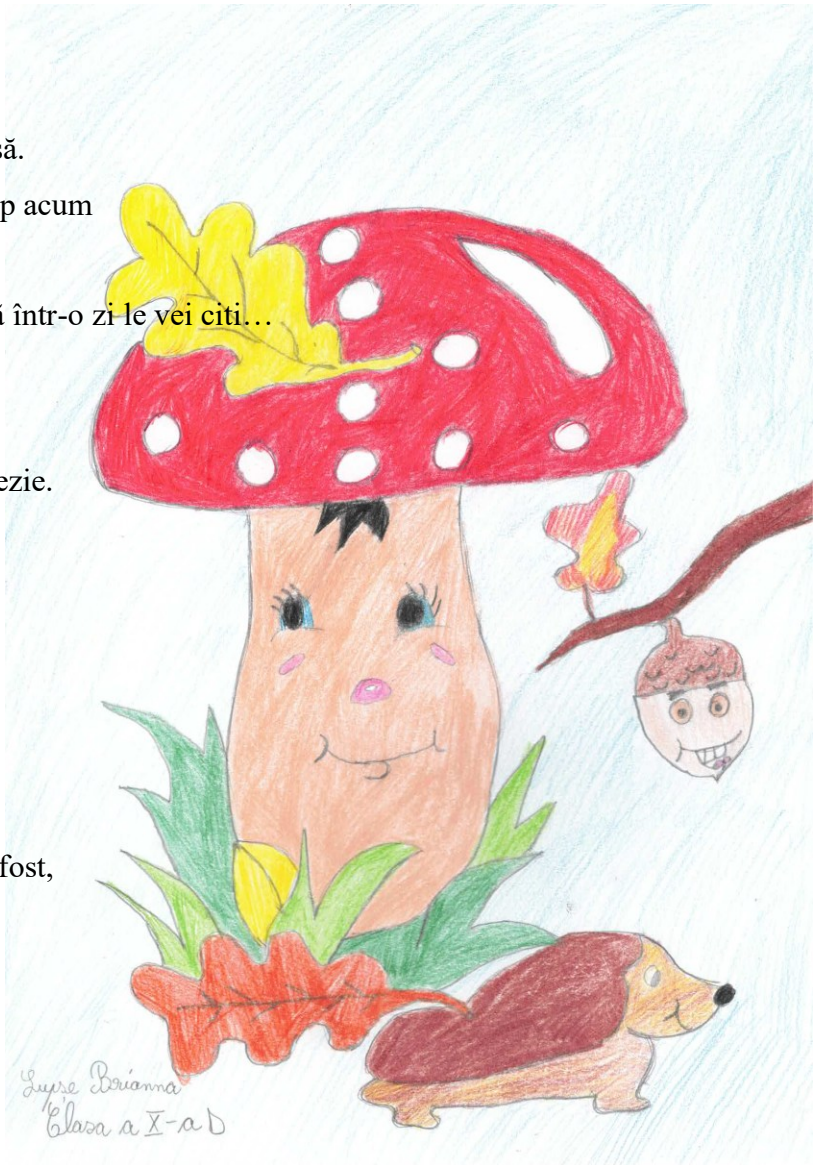

Scriu pentru următoarea viață,
în care poate o să mai existe-o șansă.
Multe aș avea să spun, dar n-ai timp acum
și nici n-ai înțelege.
Am scris multe poezii cu gândul că într-o zi le vei citi…
Totodată vreau să-ți mulțumesc
că mi-ai arătat pe unde să pășesc,
sigură pe mine, să spun tot prin poezie.

Ziceam că-m pasă, dar că-mi trece
priveam în gol și așteptam
dorul să îngenuncheze.
I-am spus atunci când am plecat,
că doar în vis mă mai întorc,
locul meu poate-i aici, sau poate a fost,
dar nu am cum să stau in loc.
Mă îndepărtez încet,
nu-ți fie dor!
c-am să desenez în stele
un frumos
„La revedere!".

Blestem

Vălul tău cu miresme de dor
îmi dă flăcări și le simt de-a lungul tâmplelor.
E-atât de liniștitor…
Te-aș putea descrie în mii de versuri îndrăgite,
fără a spune cele două cuvinte.

Dar, și de mă vei uita,
să se întoarcă dorul în inima ta,
să te sfâșie în două,
ea să îți înflorească doar din ecou.
Cum m-ai pierdut, să mă cauți.
acolo unde știi,
căci eu,
unde nu te am,
te povestesc

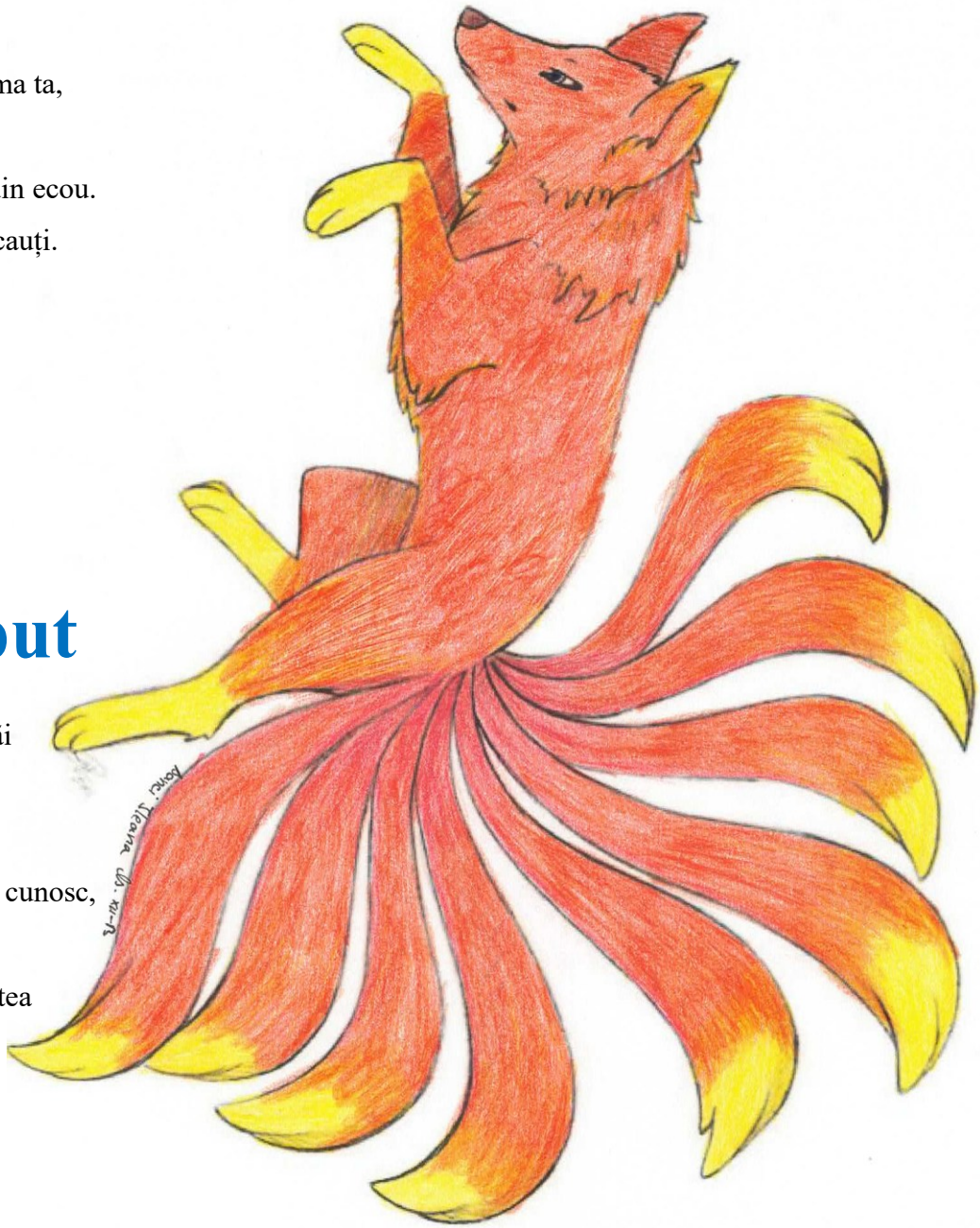

Nou început

Când albastrul din ochii tăi
mă pătrunde intens,
și visez la tine…
nu ești un străin, dar nu te cunosc,
ai apărut atât de brusc
și mă tot întreb cum aș putea
să-ți cunosc viața,
să fiu aproape de
conștiința ta.
Tu nu înțelegi că

atunci când mă privești,
mă rostogolești, cad în gol,
și pui paie pe foc.
Multă nebunie…
dar nu te pot atinge,
noi fiind un secret.
El nu are
ce tu ascunzi în ochii ăia reci,
dar plini de
dragoste când mă privești.
Negrul din
orbita ta mă face să mă gândesc
la anii mulți trecând pe
veci.

Variu Denisa, clasa a IX-a F
Prof. coord. Cândea Dana Monica

Noi

Ne-am fost cândva
Suflete pereche.
Acum iubirea-ți voi recita,
O amintire străveche.

Ne-am fost apus și răsărit,
Am fost apă și foc.
Acum am doar de suferit,
Căci nu te-am înțeles deloc.

Ne-am fost zi și noapte.
Și dorințe și vise.

Toate au fost deșarte…
Acum rămân doar scrise.

Vreau să mă regăsesc în tine,
Căci acum îmi ești dator.
M-ai lăsat fără nimic din mine,
Niciun strop de amor.

Ne vom întâlni la mijloc de lumi,
Între tristețe și eros.
La tine să mă îndrumi,
Chiar de va fi dureros.

Vreau să renasc din tine,
Să fiu o nouă stea.
Vezi doar ruine din mine,
Din ce a fost inima mea.

Ne întâlnim între apus și răsărit
Unde timpul stă pe loc.
Vreau să-mi fii din nou iubit,
Să nu te mai rănesc deloc.

Nu trebuia să construiesc
O fântână din lacrimile mele.
Tot ce am vrut era să te iubesc,
Poezii să-ți scriu pe piele.

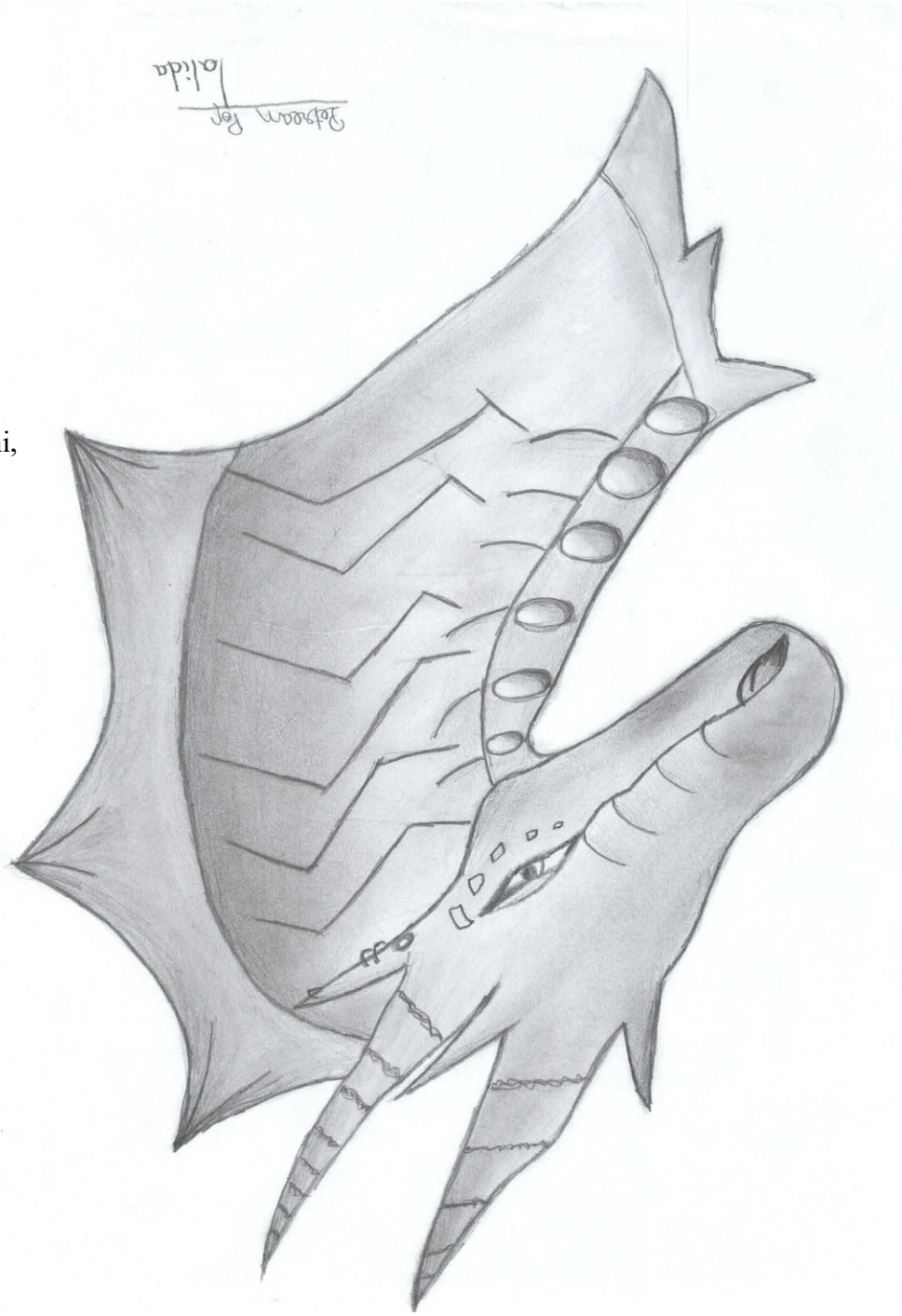

Martocian Tabita, clasa a IX-a F

About love

You know? I always wonder
if this love is like a thunder
because it hits you in a rib
And gives you a little trip

it's like a carousel full of emotions
but it spins you on the bottom of the oceans
feelings try you and you can't be calm
it's just a knife stuck in your favourite arm

It takes your hand gently
And holds on to you intently
as if it leads you to another world
You actually, you truly twirled

Artă

Viața ne coboară
Sufletul pe sfoară
Arta ne-amintește
Că sufletul trăiește.
Frunze arămii
şi peste tot culoare,
Este minunată,
este arzătoare.
Mici sau mari,
paşii acum,
Frunzele roşii
le fac scrum.

Vreau

Hoinărind ca un golan
Căutându-te-n adânc,
Nu mai sunt eu la volan,
Stau în spate și iar plâng…

Vreau să te-ntâlnesc,
Să-mi fii scut ceresc,
Știu că iubirea există
Chiar dacă răul persistă.

Tu mi-ai fost luceafăr blând,
Brațele tale-adăpost
Cu iubirea ta drept scut,
Toate-n lume aveau un rost.

Tamas Maia, clasa a IX-a F

Te-am așteptat să vii

Te-am așteptat să vii
Sau măcar să-mi scrii,
Dar nici un semn nu mi-ai dat…
Mi-e dor de început,
De clipa-n care ne-am îndrăgostit,
Dar ai plecat și somnul mi-ai furat.
Inima la tine mi-a rămas
Și gândul la fel…
Vin-o înapoi, iubire,
Și nu mai pleca!

Niciodat'!

Dacă eu sunt
Dacă eu sunt culoare,
Tu ești pensula care îmi pictează sufletul.

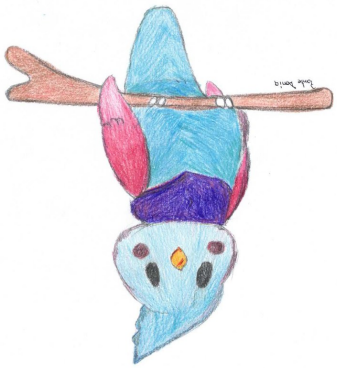

Dacă tu ești ecou,
Eu sunt vocea care țipă de dorul tău.

Dacă eu sunt o pasăre,
Tu ești creanga de care mă sprijin mereu.

Dacă tu ești lumina,
Eu sunt soarele ce va străluci în drumul tău.

Patria și patriotismul

Hidegcuti Sara Teodora, Clasa a IX-a F
Profesor coordonator: Cândea Dana Monica

Țară... Un cuvânt cu multă însemnătate pentru cei care au bunăvoința să cerceteze cărțile istoriei și făgașurile culturii propriului popor. Când spunem țară spunem patrie, sau, de ce nu?, chiar familie, ceva de însemnătate, reprezentativ și plin valoare. Astăzi oamenii și-au pierdut aceste simțuri, căci libertatea le-a paralizat identitatea, lăsându-i goi și lipsiți de o parte semnificativă a vieții lor.

Cine poate să înțeleagă ce înseamnă acest cuvânt, mai presus de sensul său din dicționar? Omul căruia i se fură acest dar neprețuit și este aruncat ca un străin în mijlocul unor oameni ce nu înseamnă foarte mult pentru el. Persoana simplă, lipsită de bani, influență și aspirații de putere, aceia ce nu și-au mânjit numele cu nimicurile oferite de alții. Omul însă, prin natura sa, nu știe să prețuiască ceea ce are decât atunci când pierde. Putem vedea limpede acest lucru uitându-ne oriunde în jurul nostru, acum, în zilele noastre, sau în trecut, pe vream moșilor și strămoșilor noștri. Aceștia, deși erau săraci, mulți dintre ei, fără școală și fără educație, totuși știau ce este familia și frățietatea.

Dacă ne uităm în istorie, vom înțelege de ce ziua de 24 ianuarie 1859 a fost un prilej de așa mare bucurie pentru românii din Moldova și Țara Românească. Vedem două țărișoare, ca niște biete insulițe, pierdute parcă între trei mari imperii. Austro-Ungaria avea sub ea Transilvania, Imperiul Otoman stătea la marginile Dunării, iar Imperiul Țarist pândea cu ochii lacomi spre teritoriile Moldovei. Deși independente, aceste țărișoare se aflau sub greaua influență dominatoare a puterilor ce le vânau bogățiile, libertățile și identitatea. Oamenii erau asupriți de biruri, de domnitorii străini, vânduți acestor mari umbre, legați de pământuri ce nici măcar nu erau ale lor. Pentru mulți nu însemnau nimic... Totul era lipsit de speranță, tot ce le era lăsat erau amintirile unor oamenii care cândva se ridicaseră să lupte, să apere și să salveze, acest popor, dar, după moartea cărora lucrurile au ajuns cu mult mai grele.

În acest context își face apariția, la momentul potrivit și în locul potrivit, Alexandru Ioan Cuza. Deja cele două țărișoare aveau vămile unite, Europa privea acum spre ele, așa că, aveau „piesele de șah” aranjate și pregătite, așteptând doar să fie mutate. Ales ca domnitor al

Moldovei, apoi, după nouăsprezece zile, fiind numit și domnitor al Țării Românești, Cuza devine noul erou al acestui popor, ceva periculos și totuși plin de magie. Un om ce însuflețea inima tuturor și își permit să viseze din nou la un viitor liberi, împreună, frați lângă frați. Totuși, ca o stea călătoare, frumoasă și luminoasă, care se vede o clipă apoi dispare, înăbușită de nori negri și întunecoși, așa a fost și domnia acestui om. Propriii frați, partizani în aceeași conducere s-au grăbit să-l înlăture și să-l trimită în exil. Și, odată cu abdicarea forțată a lui Alexandru I. Cuza, care a fost ca un lanț de legătura între cele două țări, în 3 aprilie 1866 se cere des-ființarea unirii.

Acum, cred ca e de înțeles conjunctura tristă în care s-a petrecut acest episod pe care noi îl sărbătorim și-l comemorăm astăzi. Ne amintim de niște oamenii ce au trecut prin greutăți și au luptat pentru un bine comun, care, chiar dacă recunoaștem sau nu, ne-au influențat prezentul și viața de acum. Vedem oamenii ce și-ar fi dat viața pentru țara și neamul lor, care ar fi plătit orice preț pentru a putea trăi și muri liberi.

Așa că revenim la enigma de mai sus, la acel cuvânt ce a îmbărbătat atâtea inimi și a reprezentat pentru atâția țelul și speranța existenței lor, încât au fost gata să-și dea sufletul pentru ele. Ce e ț ara? Ea este o familie, una mare, bătrână și plină de viață, una în care, chiar dacă nu ne place, semănăm mult și suntem uniți, dacă nu prin sânge, cel puțin prin cultura și strămoșii noștri. Neamul și patria au un loc aparte în mintea și inima oricărui om. Sunt ca niște însemne, scrise în suflet, care te reprezintă cât trăiești și te urmăresc peste tot pe unde pașii te-ar purta.

E bine să ne amintim de oamenii ce au avut dragoste de țară, de poporul din trecut, dar și de cel de acum, de cultura pe care au lăsat-o în urmă. Să încercăm să îi onorăm măcar într-o zi ca cea de 24 ianuarie și să ne amintim că acești oameni și-au iubit patria mai mult ca orice.

Trecut-au anii...

Este o zi călduroasă de primăvară. Soarele mângâie cu blândețe mulțimile de oameni grăbiți, pe care îi poartă pașii spre destinații doar de ei știute. Zgomotul orașului trezit la viață îmi tulbură liniștea. Frunzele puținilor arbori stau încremenite pe ramurile întristate, pline de praf, mlădiţe ce tânjesc după trilurile mângâietoare ale păsărelelor. Răzlețe firicele de iarbă se luptă cu betoanele orașului ori cu pașii oamenilor ce, în goana lor, le strivesc palida verdeață. Fac și eu parte din acest furnicar și parcă îmi pierd identitatea, nu știu încotro să mă îndrept, ce am de făcut, sunt parcă luată de acest val și dusă într-o direcție necunoscută, străină de mine, de regulile simple de viață ale copilăriei mele, de frumusețea zilelor trăite în căsuța cu „obloane și pridvor''.

Azi, fac parte din lumea zgomotoasă a orașului, care, cu mulți ani în urmă, m-a atras în mrejele lui vrăjite de strălucire, de forfota și agitația continuă, de vitrinele ce-și etalau bijuteriile de preț ori hainele scumpe ... Pierdută printre străini, încărcată cu povara tristeții, înconjurată de umbre fugare, grăbite, îmi duc existența, măcinată de amintiri prin hățișul orașului. Îmi caut alinarea și odihna sufletului pe o bancă din parc, unde viața capătă un alt sens; unde este o cu totul altă lume, cu arbori înfloriți, flori multicolore, iarbă deasă, de un verde crud, păsărele gureșe ce încântă cu trilurile lor.

Deodată, totul se schimbă, iar în fața ochilor mei renaște, cu o nefirească strălucire, căsuța cu ,,obloane și pridvor'', leagănul copilăriei mele, acolo unde ochii calzi, blânzi, umezi și plini de bunătate ai ma mei mă învăluiau într-o dragoste divină, care își păstrează și acum strălucirea, gingășia. Sufletul meu este pătruns de fericire, când o geană roșiatică pătrunde prin fereastra zăbrelită, cu obloanele deschise în odaia mică, cu pereții albăstrui și ușa puțin strâmbă, unde mama mă culca în patul cu paie de ovăz, care, prin mirosul lor, îmi liniștеau somnul, îmi mângâiau visele.

Era atâta armonie și frumusețe în căsuța de la poalele dealului, acoperit cu pomi fructiferi, care acum, în luna lui florar, răspândeau un miros tainic, plin de mister, ce acoperea întreaga vale, unde-și avea loc într-o grădină edenică parcă și căsuța cu obloane a copilăriei mele. Fascinanta lume a satului aduce alinare și împăcare sufletului, prin minunățiile sale, prin puritatea oamenilor, prin tradițiile și obiceiurile milenare, care dau farmec aparte acestor arhaice comunități.

Oare ce poate fi mai înălțător decât să asculți trilurile minunate ale păsărelelor, plimbându-te desculț prin iarba ce-și „scutură'' lacrimile de rouă pe picioarele tale, să auzi plânsetul trist al florilor ce talpa-ți le strivește, să asculți tainicele șoapte, doar de el înțelese,

ale pârâului ce șerpuiește agale printre nesfârșitele livezi? Horile pline de tâlc ale feciorilor reverberează până în vatra satului, când „Sara pe deal/ Buciumul sună cu jale’’, aducând liniștea peste sat ori sunetul răgușit al „clopotului vechi’’, ce „umple cu glasul lui sara’’. Pașii îndrăgostiților se pierd, ascunși de vălurile nopții, acompaniați de cântecul greierilor, vegheați de licăritul stelelor, învăluiți de tainicele raze ale astrului nopții, ce trimite înspre sufletele lor răvășite de patimi și dorinți, tainice și palide raze.

O adiere molcomă, șovăitoare a vântului curios se strecoară printre florile ce răspândesc cu și mai mare intensitate mirosul lor, legănând frunzele, alinând suferințele, astâmpărând dorurile, ca apoi totul să treacă în împărăția somnului. O rază rebelă a astrului zilei străbate

printre ramurile teiului, sub care-mi retrăiam copilăria și-mi spulberă acești înălțători ani, pe care i-am petrecut în „casa cu obloane și pridvor’’, care este și va rămâne spațiul eternei reîntoarceri în aceste edenice locuri, ce îmi mângâie sufletul, îmi încântă privirea și îmi binecuvântează prezența.

.

Duma Cătălina, XI C

Prof. Mureșan Codruța

In memoriam

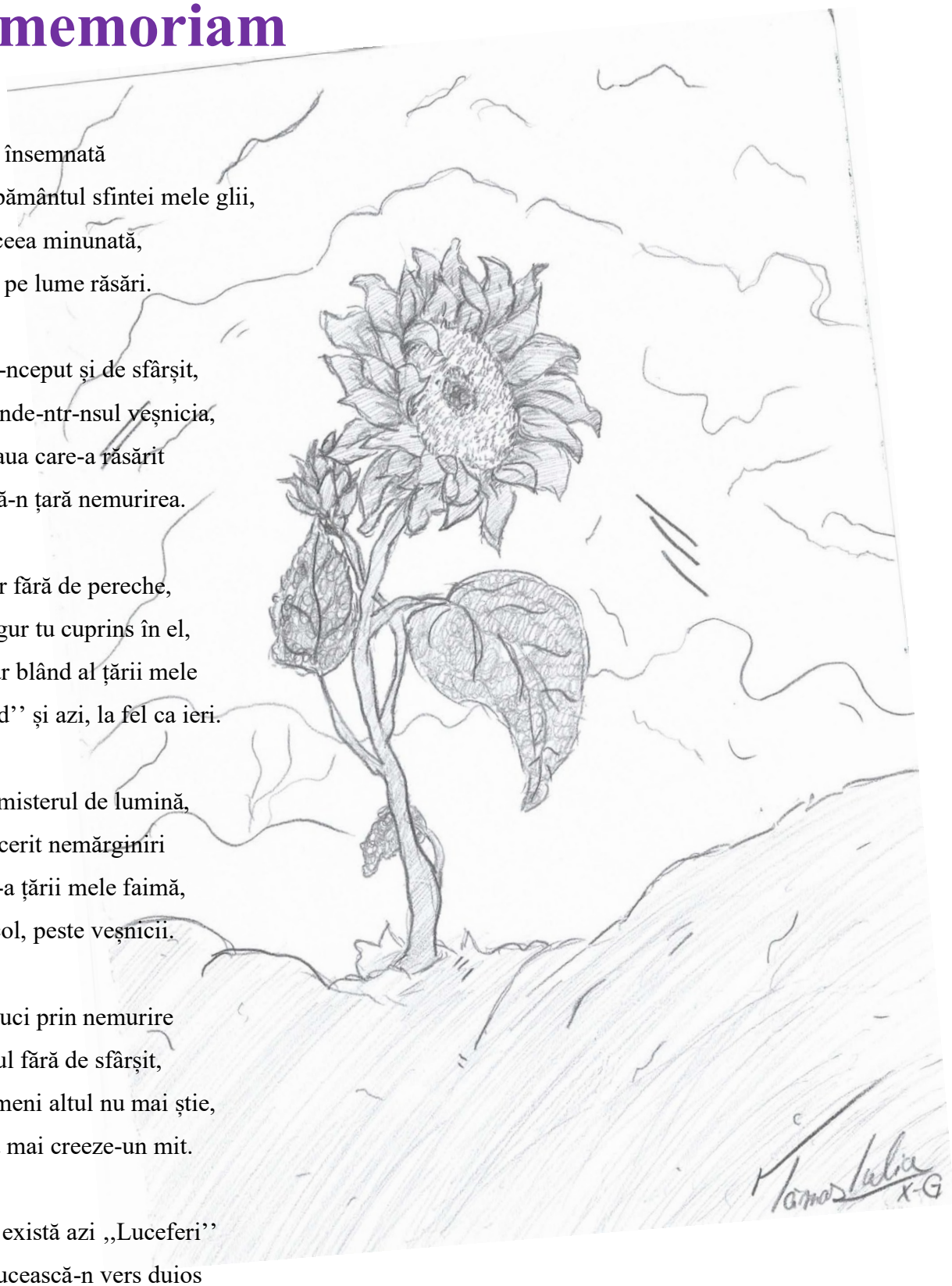

E 15, zi însemnată
Pentru pământul sfintei mele glii,
E ziua-ceea minunată,
Când el pe lume răsări.

E 15 de-nceput și de sfârșit,
Ce ascunde-ntr-nsul veșnicia,
Ești steaua care-a răsărit
Să nască-n țară nemurirea.

E număr fără de pereche,
Ești singur tu cuprins în el,
Luceafăr blând al țării mele
,,Arzând'' și azi, la fel ca ieri.

Tu ești misterul de lumină,
Ce-a cucerit nemărginiri
Și duce-a țării mele faimă,
Prin secol, peste veșnicii.

Va străluci prin nemurire
În timpul fără de sfârșit,
Căci nimeni altul nu mai știe,
Ca el să mai creeze-un mit.

Nu mai există azi ,,Luceferi''
Să strălucească-n vers duios
Și parcă azi, acum nici plopii

Nu-s triști, absenți și fără soț.

Nici seara nu coboară-ncet
Pe turme blânde de mioare,
Nici ochii mari nu mai privesc,
La-naltul tei cu frunze rare.

Te-ai dus în umbra întristată
A unui cimitir stingher,
Dar ai lăsat la lumea toată
A tale stihuri ce nu pier.

Vei dăinui în nemurire
Luceafăr blând, al țării mele
Și mii de ani mereu vei fi
Cea mai frumoasă dintre stele.

Azi, totul pare-a fi pierdut,
Nu mai sunt minți scânteietoare
Să strălucească ca-n trecut
La umbra-ți plină de grandoare.

Ești tu, ce ții mereu aprinsă
Scânteia-n neamul românesc
Și veșnicia e cuprinsă
În versul tău dumnezeiesc.

Adio-ți spun și-n ziua tristă
Am suflet gol și răvășit,
Adio, dar rămân cu tine,
Prieten drag pân' la sfârșit. .

Duma Cătălina, XI C
Prof. Mureșan Codruța

Destin

Ce căutam eu aici, în acest spațiu citadin, care este rostul zbaterii mele cotidiene? Unde este, de fapt, locul meu? Am trăit o vreme cu această stare de spirit, frământându-mă să înțeleg cine sunt, ce vreau. Încetul cu încetul, ca tot ce ne este dat să trăim, și marile dureri, dezamăgirile își pierd din intensitate. Sufletul se obișnuiește, durerea adoarme, nu mai doare așa tare, dezamăgirea se diminuează, înveți să rabzi, să tolerezi, devii mai înțelept, vezi și partea plină a paharului pe care ți-l oferă viața."

Aduceri-aminte, încărcate de nostalgie și tristețe își au ecou acum, în această clipă, în sufletul meu răvășit, în trupul meu pierdut printre umbrele grăbite ale orașului, ce-și poartă pașii obosiți spre destinații doar de ei știute. Mă simt singură și tristă în acest ,,furnicar'', abandonată parcă, rătăcind pe străzile necunoscute.

Fac parte din lumea agitată, zgomotoasă a orașului, care, cu ani în urmă, m-a prins în mrejele lui, fiind fascinată de luminile acestuia, ce alungau întunericul nopții, de vitrinele strălucitoare, ce-și etalau bijuteriile de preț ... Săptămâni în șir, sufletul meu se confrunta cu o mare dilemă: să îmi urmez visul care se putea realiza doar în spațiul citadin sau să mă întorc în grabă în satul meu încărcat de atâta frumusețe?

Destinul a hotărât să-mi urmez visul și încetul cu încetul, ,,povara'' de a trăi în lumea orașului și-a pierdut din intensitate. Am învățat să trec cu vederea peste atâtea fapte nedemne, să devin mai înțeleaptă, dezamăgirile să se diminueze, iar când dorul de casa părintească mă copleșea, mă lăsam în voia visului și-mi retrăiam copilăria.

Așezată pe o băncuță, din micul parc, cu ochii mari, deschiși, revedeam casa părintească ce-mi umple sufletul de bucurie și asta făcea ca inima să îmi bată mai tare, când ochii calzi, blânzi și plini de bunătatea ai mamei mă învăluiau într-o dragoste divină, iar atunci simțeam cum mă încearcă acel ,,cald și sfânt mister''. Sufletul meu este cuprins de o adâncă și tainică fericire, când o geană roșiatică pătrunde prin fereastră și mă îndeamnă să mă trezesc, să mă contopesc cu natura, cu armonia și frumusețea inegalabilă a acestui minunat colț de rai.

Este luna martie, lună în care un miros tainic, plin de miresme, învăluie întreaga așezare. În fața ochilor mei, se întinde o arhaică așezare, care îmi aduce aminte de trilurile minunate ale păsărelelor, de grădina din fața casei, unde mă plimbam prin iarba de un verde crud, ce-și ,,scutura lacrimile'' de rouă.

Mamalache Raluca clasa a X-a

O rază rebelă a astrului zilei străbate printre ramurile dese ale magnoliei, sub care îmi retrăiam minunații ani ai copilăriei și mă face să revin la realitate. Nu sunt tristă, doar o urmă de nostalgie mă face să oftez, când mă gândesc la satul cu căsuțele răsfirate de pe malul pârâiașului ce povestește în șoaptă străvechea istorie a acestor edenice locuri ...

Acum, îmi urmez destinul. În fața ochilor mei, se ivesc noi orizonturi, iar viața apăsătoare a orașului din primele zile s-a estompat. Încep să privesc cu alți ochi viața de aici și constat cu satisfacție, că pot să descopăr lucruri minunate, că doar aici îmi pot urma calea, îmi pot desăvârși cariera. Orașul ... o altă lume, o altă perspectivă, o altă realitate în care îmi poate duce la împlinire visul. **Duma Cătălina, XI C Prof. Mureșan Codruța**

ODĂ PĂMÂNTULUI

(Creație colectivă realizată de elevii clasei a XI-a D)

Coordonator: prof. Ramona Fonai

Pământule, de ziua TA,
Vrem să-ți urăm de bine,
Și-n goluri vaste legănându-ți sfera,
Să ne trăiești mulți ani, iubita noastă TERRA!
Înălțăm un cântec plin de iubire,
Pământului nostru, izvor de fericire.
În zorii vremurilor, într-un colț uitat al cosmosului vast, s-a născut o minune.
O perlă strălucitoare, un sanctuar de viață, un loc numit Pământ.
În sălbăticia necruțătoare a spațiului interstelar,
A apărut o planetă... o casă pentru toate ființele,
Un adăpost pentru viețuitoarele ce pășesc cu grație pe tărâmul său.
În adâncuri ascunde comori nesfârșite,
În lumina soarelui, surâsuri inocente.
Pe câmpiile sale verzi, sub cerul vast și senin,
Plantele își întind frunzele către soare,
În timp ce animalele sălbatice dansează sub lumina lunii,
Într-un spectacol de viață, într-o simfonie a naturii.
Privește în sus, spre cer, spre stele strălucitoare,
Dar nu uita să-ți pleci privirea și să iubești Pământul.

E în...

fiecare floare, în fiecare copac, în fiecare cânt,

În verdele crud al pădurilor de veacuri,

În apele limpezi, în câmpiile scăldate în raze aurii.

În fiecare fir de iarbă, în fiecare copac,

În stelele ce strălucesc pe cerul senin,

În munții înalți ce mărturisesc destin,

În fluviile ce curg mereu spre mare.

Să păstrăm bogățiile, să respectăm fiecare ființă, în fiecare zi!

Odă Pământului,

ETERNITATE ȘI MĂREȚIE...

Tezaurul nostru cosmic,

Echilibru fragil al ecosistemului ,

Rotindu-se în dansul infinit

Refugiul nostru în vastul spațiu

Albastru și verde, o bijuterie.

(**Diana Uțe, clasa a XI-a D, coordonator: prof. Ramona Fonai**)

Tărâmul nostru frumos și mare

Este căldură, flori și soare.

Razele Soarelui,

Răsărind pe cerul albastru

Ani mulți, planeta noastră!

(Popp Daria, clasa a XI-a D, coordonator: prof. Ramona Fonai)

Terra, planeta mea albastră

Ești un Luceafăr printre stele!

Romantică lumină trece prin perdele

Rotindu-te în soare cu iubire

Ai pictat Universul cu magice vopsele!

(Raluca Ciocotișan, clasa a XI-a D, coordonator: prof. Ramona Fonai)

Poeme dedicate Planetei Terra, cu ocazia Zilei Mondiale a Pământului – 22 aprilie 2024

Grupaj coordonat de prof. dr. Cândea Dana Monica și realizat cu implicarea elevilor claselor a IX-a A și a IX-a F

De ziua Pământului ne unim cu trup și suflet
să plantăm copaci, să reciclăm
să ne bucuram de frumusețea ei într-un mod divin
de culorile soarelui și răcoarea cerului senin.
Să ne învățăm copiii să iubească, să protejeze
această casă minunată care continuă să ne vegheze.

De ziua Pământului ne unim cu toții
pentru a ajuta mersul vieții
să scăpăm de poluare multele viețuitoare,
fără gunoaie aruncate cu nepăsare
și fără stres în aerul ce ne stă în gând.
(Cara Mihaela, clasa a IX-a A)

Într-o zi luminoasă și senină,
Pământul nostru e casa noastră plină.
Pământul nostru iubit,
Un dar neprețuit.
Îngrijim cu grijă fiecare colțișor,
Pentru un viitor mai bun şi mai strălucitor.
(Mihali David, clasa a IX-a A)

Pământul

Pământul, o comoară in cosmos,
Cu mari albastre și munți frumoși
Locul nostru drag, să-l păstrăm cu grijă,
Să-i dăruim iubire,
Să-i fim recunoscători în fiecare zi.
(Petrovan Lorena, clasa a IX-a A)

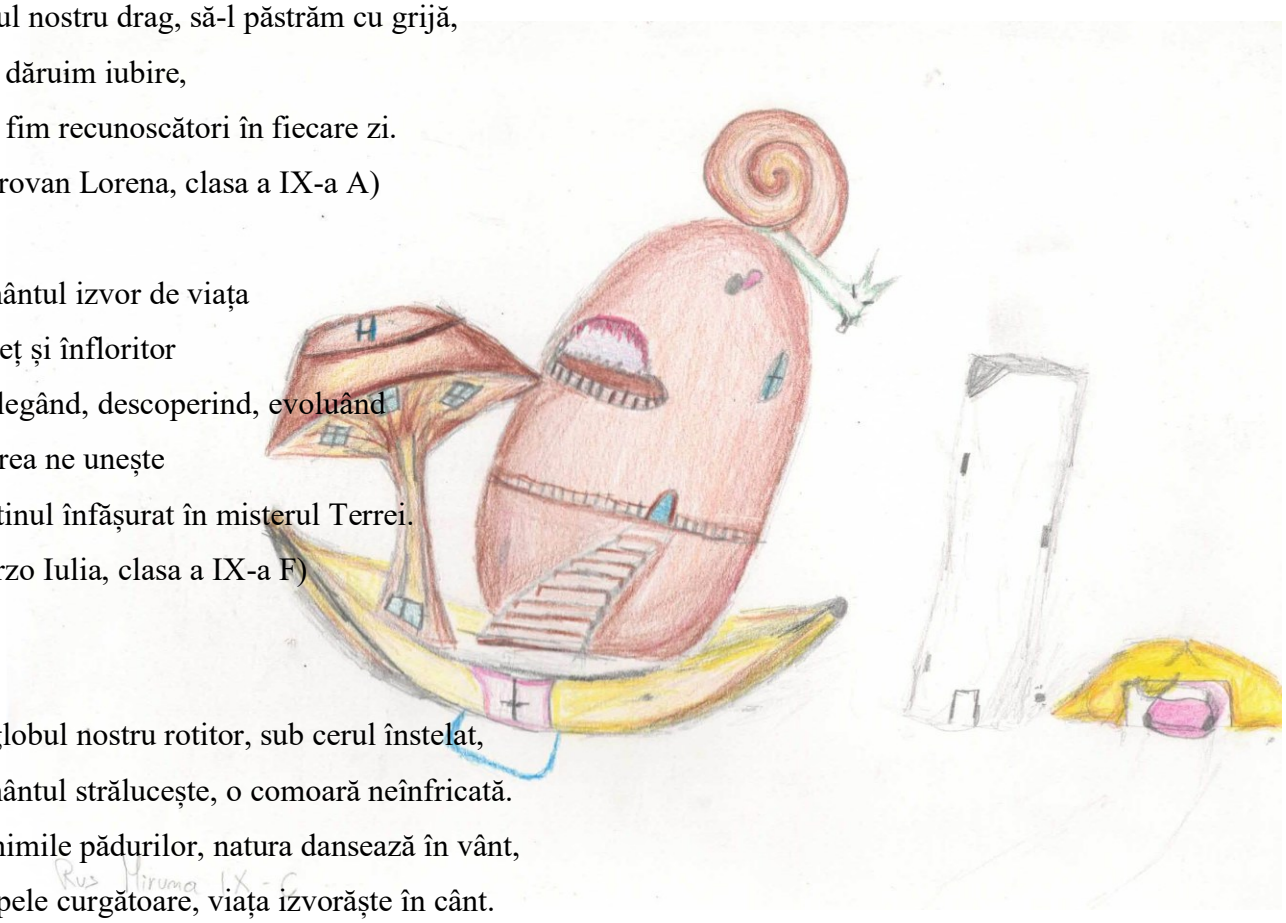

Pământul izvor de viața
Măreț și înfloritor
Înțelegând, descoperind, evoluând
Iubirea ne unește
Destinul înfășurat în misterul Terrei.
(Burzo Iulia, clasa a IX-a F)

Pe globul nostru rotitor, sub cerul înstelat,
Pământul strălucește, o comoară neînfricată.
În inimile pădurilor, natura dansează în vânt,
În apele curgătoare, viața izvorăște în cânt.

Pe plajele nesfârșite și în munții înalți și mândri,
Pământul găzduiește viață, un spectacol minunat și tandru.
Să-i ocrotim frumusețea și să-i respectăm darul,
Pământul, casa noastră, în inimile noastre să-l purtăm mereu.
(Vasile Daria, clasa a IX-a A)

O planetă iubitoare,
Dar și foarte-nduratoare.
Ne susține zi de zi,
Ca părinții pe copii.
E albastră și curată,
Veselă și minunată.
Noi trebuie s-o îngrijim
Să ne facă să-nflorim.
Să-nvățăm să o iubim
Sănătoși noi să trăim.
Curățând-o de mizerii
Refacem Paradisul vieții.
(Sonia Dumitraș, clasa a IX-a A)

O bucată mare de piatră
Plutește prin vidul nesfârșit,
O piatră plină de viață
Prin spațiu mereu rătăcind.
E micuță și frumoasă,
Cu pădurile ei verzi,
E micuța noastră casă,
Unde ai multe să vezi.
(Zubașcu Paula, clasa a IX-a A)

Sub cerul vast, lumea noastră plutitoare,
Pământul nostru, o comoară de lumină,
Cu oceane adânci și păduri fermecătoare,
Aici zâmbetele noastre găsesc mereu rădăcină.

Muntele înălțat și câmpia întinsă,
Alături de râuri ce curg nestingherite,
Toate formează un tablou de frumusețe stinsă,
Pământul nostru cel drag, loc al fericitei noastre vieți.
(Denisa Ciurdaș, clasa a IX-a A)

BULLYINGUL

Măgurean Karina,
Clasa a IX-a E,
Coordonator, prof. Mihaela Popan
Colegiul Național „Mihai Eminescu”, Baia Mare

Bullyingul este un comportament de excludere și de ironizare a cuiva, de asemenea, acest cuvânt poate fi asociat cu termenii de intimidare, brutalizare și terorizare.
Mulți adulți interpretează bullying-ul ca fiind o formă de glumă între cei mici, până ajung să realizeze că este mai mult de atât. Fără să ne dăm seama, cei care o dată au fost victima bullyingului, fie verbal, fizic sau orice altă formă, ajung să fie oameni retrași și nesiguri pe ei din cauza comentariilor nepotrivite adresate acestora, sau chiar din contră, sunt persoane care simt nevoia să se răzbune din cauza emoțiilor neplăcute trăite în copilărie. Consider că este foarte greu să nu lași unele traume din copilărie să-și lase amprentele asupra comportamentului tău pe viitor, așa cum se poate întâmpla când facem referire la bullying, acesta fiind un subiect sensibil pentru foarte mulți tineri, mai ales în ziua de azi. Un factor foarte comun de care se iau agresorii care dau bullying este statutul social. Aceștia mereu se consideră la un nivel superior

și au impresia că li se cuvine totul. Ei nu iau în considerare faptul că toți suntem egali sau doar nu vor să recunoască acest lucru.

Opinia mea este că acești agresori au anumite probleme la rândul lor, dar nu-și știu gestiona sentimentele sau nu vor să admită unele adevăruri. Totuși, asta nu este o scuză, deoarece toți avem probleme personale și toți ducem o luptă interioară. Unii dintre acești agresori pur și simplu simt nevoia de atenție, de validarea prietenilor săi, vor să fie incluși, poate pentru că acasă, în familie, nu primesc afecțiunea de care au nevoie.

Oricum ar fi, fiecare comportament neadecvat, cum ar fi și bullyingul, pornește de la o problemă personală, dar mai trebuie să învățăm să ne gestionăm emoțiile, pentru binele nostru și al oamenilor din jur.

Bullyingul - De ce sunt diferit?

Marian Andreea Valentina,
clasa a IX-a C,
coordonator, prof. Mihaela POPAN
Colegiul Național „Mihai Eminescu”, Baia Mare, Maramureș

Bullyingul este un termen care înglobează o serie de comportamente agresive prin intermediul cărora o persoană încearcă să obțină anumite beneficii, precum: apreciere, valorizare, atenție din partea celorlalți colegi sau chiar bunuri. Se deosebește de celelalte tipuri de comportamente agesive (lovit, smuls, împins, înjurat) prin faptul că nu apare ca reacție la anumite emoții de discomfort (furie, tristețe etc.).

Acest comportament pornește doar de la puțină răutate, la început, iar pe măsură ce creștem izbucnește din alte motive, cum ar fi cele prezentate mai sus. Factorul care adesea aduce ironizări la adresa personală poate fi situația financiară a familiei din care persoana agresată face parte. Aspirația agresorului de a fi superior poate face victima să se simtă incomfortabil. Următoarea etapă a suferinței prin care acesta trece constă în comparație, atunci apar întrebări precum „De ce nu putem avea și noi mai mulți bani?”, „De ce nu pot avea și eu ce are acel copil?”. Întrebările de acest fel stârnesc și mai multă îndurerare.

De obicei, cazurile de intimidare pentru acest factor reflectă îmbrăcămintea, ghiozdanul și alte rechizite școlare, aspectul locuinței sau calitatea/cantitatea prânzului pregătit de acasă. Responsabilitățile unui copil sunt de a-și face patul, a lăsa curățenie în locurile prin care au fost, a avea rezultate, nu neapărat excepționale, dar care să reflecte munca depusă la școală. Situația financiară nu stă în mâinile tinerilor, ci în cele ale părinților, dacă aceasta nu este una îmbelșugată, nu îi putem judeca, nu suntem în măsură. Cu siguranță, își dau silința. A întreține o familie, mai ales numeroasă, nu este ușor. Fiecare părinte își dorește ca pruncul lui să nu ducă lipsă de nimic. Pentru a-și atinge scopul, părinții muncesc intens, însă forța muncii

răsplătește angajații ținând cont de studii sau de diplome, mai mult decât de efortul în sine. Unii nu au avut acces la astfel de studii, dar asta nu îi face inculți.

Agresorii nu cunosc adevărata patimă din spatele câștigului unei familii. De aceea, nimeni nu are dreptul de a judeca un copil sau un adult pentru situația materială pe care o au. Din păcate, asta se întâmplă oricum, mai ales în cazul tinerilor.

Un alt factor care stârnește doleanța de a fi considerat „amuzant" și în centrul atenției este aspectul fizic. Fiecare individ are trăsături unice, ființa umană a fost concepută să-și creeze drum în viață, folosindu-se de abilitățile sale și să se bucure de viața pe care a creat-o. Dat fiind că oameni sunt diverși, ne ajută să gândim deschis, fără limite. Înălțimea, nasul într-o anumită formă, greutatea, dinții strâmbi, părul stilizat într-un anumit fel sunt unele dintre multele motive pentru care victima se alege cu diferite comentarii.

Atacatorul nu poate avea un motiv exact pentru care să intimideze pe cineva. Portretul cuiva nu te poate „deranja" mai mult decât vizual. De cele mai multe ori, acest tip de glume asupra persoanelor care prezintă diferențe aduc râsete celor din jur. Atmosfera care se produce îl impulsionează pe atacator, așa că el continuă să își demoralizeze victima.

Georgiana Codrescu și-a împărtășit experiența prin care a trecut de-a lungul vieții din cauza unui aspect unic, dar privit cu ochi nepotriviți. În copilărie, obișnuia să poarte ochelari și, de la o vârstă, aceasta nu mai era singura problemă, ci și coșurile. Georgiana era înconjurată de personalități distincte care aveau un aspect, așa numit „ideal". Din această cauză, ea a început să se simtă rușinată de propria sa persoană. Când copiii râdeau și făceau glume pe seama ei, ea doar râdea și chiar și atunci când le răspundea, o făcea cu replici inteligente. Rolul lor era de a pune limite comportamentului lor și de a-și afirma personalitatea.

Bullyingul i-a schimbat viața, precizând în articol sentimentele trăite precum: „am avut o viață dublă", „la școală/liceu eram oarecum marginalizată" sau imperativul „ești neiubibilă" care o făcea parte a umbrei. Umbra este acea parte a psihicului uman unde locuiesc toate lucrurile pe care nu le putem accepta despre noi. Cum a reușit Georgiana să treacă peste aceste abuzuri repetate?

Cele mai puternice persoane suntem chiar noi înșine. Cu o mentalitate colectivă și multă răbdare, Georgiana și-a regăsit dragostea față de lucrurile ce o îmbunau odată. Ea explică modul prin care a gândit așa: „ești cu atât mai liber cu cât accepți toate părțile tale, oricât de multă sau puțină cinste ți-ar aduce. Ești cu adevărat liber când dispoziția ta nu va mai fi

influențată de părerea celorlalți”. Ce putem face pentru a-i ajuta pe copiii care sunt în situații asemănătoare?

Psihologii consideră că adulții sunt de ajutor și pot să-și învețe copiii metode de apărare. Acestea pot fi: ignorarea celui ce tachinează, transmiterea unor mesaje la persoana I, răspunsul paradoxal sau răspunsul cu un compliment. Cel mai important lucru pe care îl putem face ca martori este să nu susținem agresorul în acțiunile sale.

Trebuie să conștientizăm suferința pe care o putem aduce, dacă nu ne comportăm civilizat. Multe victime ajung să-și pună întrebarea „De ce sunt diferit?” și, astfel, să ajungă la concluzia că e mai benefic pentru ei să își ia viața. Să fii diferit e o calitate, nu un defect, și consider că oamenii ar trebui să învețe că fiecare persoană este unică, incomparabilă și frumoasă îndeajuns.

Bibliografie:

1. https://republica.ro/bullying-cum-sa-invatam-un-copil-sa-faca-fata-umilirii-hartuirii-si-intimidarii
2. https://landofoz.ro/2018/11/26/bullying-ul-o-experienta-personala/

Bullyingul și efectele sale

LAZĂR LORENA,
Clasa a XI-a B,
Coordonator, prof. Mihaela Popan
Colegiul Național „Mihai Eminescu”, Baia Mare

Bullyingul este o formă de comportament agresiv, în care cineva agresează, hărțuiește, persecută sau intimidează în mod intenționat și repetat o altă persoană.Acesta poate atât fizic cât și verbal, dar și sub forma unor acțiuni subtile. Fenomenul se întâlnește cel mai des în rândul copiilor astfel că are urmări periculoase asupra dezvoltării normale, atât asupra persoanei agresate, cât și asupra agresorului.

Cum ziceam și mai sus persoanele supuse bullyingului pot dezvolta o serie de probleme psihologice și emoționale precum anxietate, depresie, stres post-traumatic, scăderea stimei de sine, teamă și sentimente de izolare. Persoanele care sunt supuse bullying-ului trăiesc într-o constantă stare de alertă, teamă și panică. Au tendința de a crede că sunt în pericol sau că vor fi hărțuite. Nivelul crescut de anxietate și stres afectează capacitatea de concentrare și de gestionare a situațiilor dificile.

În contextul bullyingului, depresia este cea mai importantă consecință a acestui fenomen. Critica și insulturile constante erodează stima de sine ducând astfel la sentimentele de tristețe și disperare asociate cu depresia. Pe lângă asta, victimele fenomenului au tendința de-a se separa față de viața socială, iar din această izolare rezultă amplificarea simptomelor depresiei, întrucât lipsa de sprijin social poate amplifica sentimentele de singurătate și izolare. Sentimentul de lipsă de control își face și el apariția împreună cu depresia. Această stare de alertă și disperare induce persoanelor hărțuite ideea că nu vor scăpa niciodată din această bulă neagră ceea ce poate alimenta sentimentele de inutilitate și disperare asociate cu depresia.

Pe lângă efectele negative asupra sănătății mintale, bullyingul poate afecta și performanțe școlare sau performanțe la locul de muncă. Copiii și adolescenții supuși fenomenului pot avea dificultăți în concentrare și învățarea din cauza stresului și anxietății asociate cu situația. Lucrul acesta poate duce la scădere performanțelor școlare și chiar și la absenteism, având un impact mare asupra succesului academic. De asemenea, adulții care sunt hărțuiți la locul de muncă pot experimenta dificultăți similare, afectându-le performanțele și cariera.

Pentru a combate acest fenomen tot mai des întâlnit este esențial să se conștientizeze gravitate situației și promovarea educației. Trebuie să sprijinim și să încurajăm comunitățile să ia măsuri proactive pentru a gestiona și a preveni bullyingul în toate mediile. Acest lucru implică educație și sensibilizare în rândul copiilor, adolescenților și adulților, promovarea unui mediu sigur și suportiv și asigurarea accesului la resurse și sprijin pentru victime.

În concluzie, bullyingul reprezintă o problemă gravă și complexă care afectează întreaga societate, cu consecințe negative pe termen lung pentru victime, agresori și comunitatea în ansamblu. Este esențial să ne unim eforturile pentru a combate acest fenomen și pentru a crea un mediu în care fiecare individ să se simtă în siguranță și respectat. Educația, sensibilizarea și intervenția adecvată sunt cheile în abordarea și prevenirea bullyingului. Numai prin angajamentul nostru colectiv și promovarea unei culturi a respectului și a empatiei putem spera să punem capăt acestui flagel și să construim un viitor mai luminos pentru toți membrii societății.

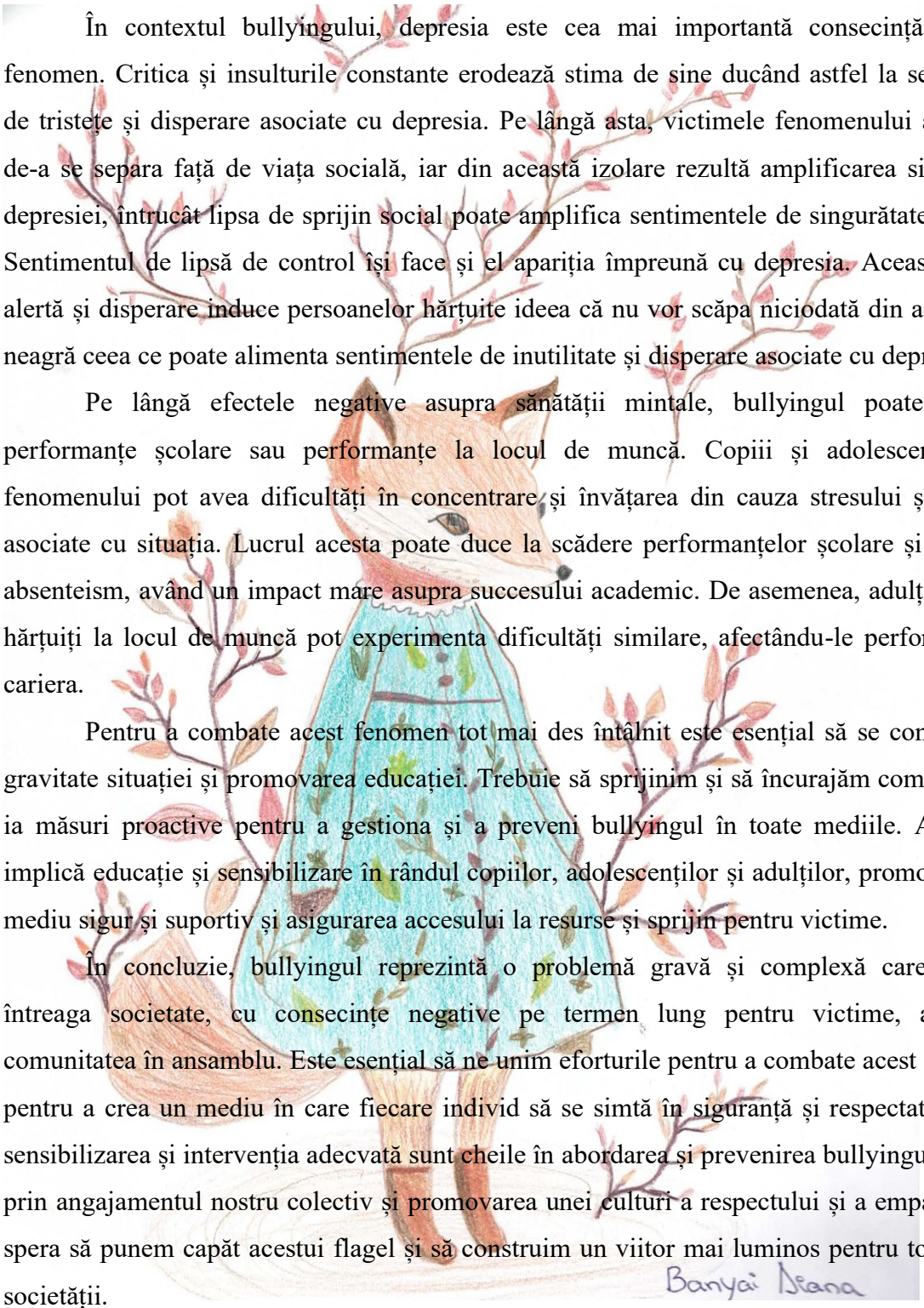

Bibliografie:

https://www.salvaticopiii.ro/Afla-mai-multe/Noutati/Ce-inseamna-de-fapt-bullying

https://www.salvaticopiii.ro/ce-facem/protectie/protectie-impotriva-violentei/prevenirea-violentei-in-scoala

Uniți împotriva bullyingului

Chiș Daria Nicoleta,
Clasa a IX-a C,
Prof. Mihaela Popan
Colegiul Național „Mihai Eminescu”, Baia Mare

Bullyingul este definit ca fiind o formă de comportament agresiv în care cineva agresează, hărțuiește, persecută sau intimidează în mod intenționat și repetat o altă persoană. Bullyingul poate fi exprimat fizic, verbal sau sub forma unor acțiuni mai subtile. Implică un dezechilibru al puterii între două persoane, cel mai adesea, copii. Persoana agresată este percepută ca vulnerabilă și are, de obicei, probleme în a se apăra singură, deși nu face ceva anume pentru a „provoca” agresiunea. Bullyingul poate avea urmări periculoase asupra dezvoltării normale, atât a persoanei agresate, cât și a agresorului.

Pentru a putea aprofunda și înțelege amploarea acestui fenomen, propun un scenariu de hărțuire în școală: „Fiica mea, elevă în clasa a noua, a fost recent agresată de așa-zișii ei „prieteni”, atât verbal, cât și fizic, deoarece nu a dorit să fumeze în timpul pauzelor, alături de ei. În urma celor întâmplate, părinții au fost nevoiți să o transfere la un alt liceu. Părinții au abordat conducerea școlii, aceștia arătându-se îngrijorați, dar fără a acționa pe baza informațiilor. Bullyingul nu s-a oprit la școală, a continuat și pe rețelele de socializare, unde au făcut filmulețe cu poza ei, au ironizat-o și insultat-o.”

Pe baza acestui scenariu, des întâlnit în școli, conform studiilor care arată că unul din doi elevi este victima fenomenelor de amenințare, de umilire sau de violență, aș propune soluții și strategii de prevenție a bullyingului, poziția mea prin prisma adolescentului antiviolență. Aș dori să reiterăm necesitatea conștientizării problematice acestui fenomen social cu specific de violența apărut cu precădere în mediile școlare ale copiilor (greu de observat de către părinți si profesori).

Consider că atunci când suntem martorii unui bullying trebuie să intervenim, deoarece lipsa unei astfel de reacții ar putea fi încurajatoare pentru agresori. Uneori noi ignorăm declanșatorii de bullying pentru că nu vrem să fim și noi la rândul nostru hărțuiți, doar că această mentalitatea este problematică, din punctul meu de vedere. Ce este însă foarte

important că atât victimile, cât și agresorii prezintă o multitudine de probleme emoționale, psihosociale și comportamentale. Acest aspect evidențiază că intervențiile de sprijin sunt la fel de importante pentru toate părțile implicate.

Un celebru psiholog, Ralph Linton, afirmă într-una dintre cărțile sale că cei care nu au avut parte de afectivitate în prima copilărie devin niște adulți violenți, agresivi căutând nevoia de răspuns afectiv. Copiii agresori trebuie să conștientizeze modul prin care se exprimă și că faptele lor pot avea consecințe grave, iar copiii ce se află în poziția de victimă trebuie să învețe să aibă încredere în ei, deoarece această atitudine poate descuraja oricând un agresor. „Tu și cu mine suntem o singură ființă. Nu pot să te rănesc, fără să mă doară." – Mahatma Gandhi, simbolul nonviolenței în lume.

Când o să putem înțelege și susține modalități și mai securizate, prosociale și tolerante de a gestiona diferențele dintre copii vom putea reduce cu adevărat acest lucru.

Școala **trebuie** să devină o verigă activă prin programe menite să-i îndrume și să-i consilieze pe tineri, profesorii să facă studii privind sociologia familiei, sociologia cognitivă să își dezvolte inteligența emoțională și printr-o comunincare educațională să poată gestiona bullyingul, să elaboreze coduri de conduită menite să ofere elevilor îndrumare și consiliere psihologică. Sub semnul zicalei „Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face", este de dorit să proiectăm o societate cât mai curată pentru copiii noștri, o societate eliberată de tumorile emoționale, deoarece școala trebuie să profileze caractere, să-i inducă elevului dorința de a reuși și plăcerea de a învăța. Cu alte cuvinte, societatea, în general, școala în particular sunt responsabile nu doar de bagajul de cunoștințe cu care plecăm în viață, cât și de bagajul emoțional fiindcă acesta din urmă determină în final ce oameni vom fi, iar, pe termen lung, ce fel de oameni vor deveni copiii noștri.

Dacă în scenariul propus mai sus, școala ar fi colaborat cu ajutorul unui psiholog, ar fi propus cursuri de asertivitate, ceea ce înseamnă să înveți să comunici făcând afirmații într-un mod pozitiv, iar agresorii („prietenii") să suporte consecințe clare pentru comportametul lor, fiind o responsabilitate a școlii de a păstra siguranța tuturor elevilor. De asemenea, punând în aplicare cele spuse mai în sus, cu siguranță, deznodământul nu ar fi fost acesta. „Copiii cresc zâmbind, copiii cresc în joacă, ei cresc folosind culorile și dând crezare poveștilor care se termină cu bine. Când violența le șterge zâmbetul, sau le oprește joaca, sau schimbă culorile în negru și face poveștile de necrezut, copiii nu mai cresc pe dinăuntrul lor." - Dr.Cristian Andrei. Copiii nu au nevoie de un părinte perfect, ci de un părinte bun. Bunătatea înseamnă prezență,

iar un copil care face parte dintr-o „familie bună” este aceea care are la bază iubire, armonie între sentimente și rațiune, între emoțional și logic, între tată și mamă, cei doi stâlpi pe care stă lumea pentru el, acestea pornind de la un citat din Biblie: „Pomul bun se cunoaște după roadele lui”. Familia are rolul de a-i ajuta pe copii să fie deschiși și comunicativi, să se apere când sunt ținta unor răutăți, să fie prieteni pentru a avea încredere să povestească dacă sunt cumva victime ale unor agresiuni de orice fel. De asemenea, aș propune vizite la școala pe neanunțate, colaborarea cu cadrele didactice și, nu în ultimul rând: învățați-vă copiii să fie respectuoși!

Respectul ar trebui să fie reciproc indiferent de rasă, accent, religie, apartenență socială, abilități școlare. Respectându-ne reciproc, vom trăi într-o lume mai bună.

În concluzie, din prisma elevului antiviolență, propun să ne iubim aproapele, să fim uniți, să nu avem prejudecăți, să îl respecăm pe celălalt, deoarece celălat cu „C” este vital pentru noi, dacă el nu ar exista, noi nu am ști cine suntem, deoarece celălat este oglinda în care noi ne uităm întotdeauna și cu cât ne uităm mai bine la el, ne vedem mai bine pe noi înșine: Cum suntem? Cine suntem? Kant afirmă că „omul să nu fie niciodată doar mijloc să fie și scop în sine”, iar atunci când ne privim interlocutorul să-l vedem ca pe un instrument de autocunoaștere, o valoare în sine, să ne respectăm pe noi, un lucru elementar.

Oricine, oricând poate aluneca în acest carusel numit bullying, singura soluție este să luăm atitudine, să cerem ajutor familiei, profesorilor și chiar autorităților, să nu ne izolăm. Este dreptul nostru să trăim într-un mediu sigur, iar bullyingul poate fi oprit doar prin efortul colectiv.

„Fii bun de câte ori se poate. Și întodeauna se poate.” Dalai Lama

Bibliografie:

Olweus, D. (1993) „Bullying la școală: ce știm și ce putem face". Malden, MA: Blackwell Publishing.

Craig et al. (2009) „Diferențele de gen în inteligența emoțională: efectul de mediere al vârstei".

Gugel, (2014) „Bullying în școală".

Rigby, (2002) „New Perspectives on Bullying".

STOP BULLYING! SPUNE NU INTIMIDĂRII!

Vâcla Ștefania,
Clasa a IX-a C,
Coordonator, prof. Mihaela Popan
Colegiul Național „Mihai Eminescu”, Baia Mare

Bullyingul este o problemă gravă și persistentă în societatea noastră, care afectează milioane de copii și adolescenți în întreaga lume. Este important să înțelegem natura acestui fenomen și să ne concentrăm eforturile asupra prevenirii și combaterii lui.

Bullyingul poate avea consecințe devastatoare asupra victimelor sale. Una dintre cele mai evidente este impactul emoțional și psihologic. Victimelor de bullying le este afectată stima de sine și încrederea în propriile abilități, iar multe dintre acestea suferă de anxietate, depresie și alte tulburări de sănătate mentală. De asemenea, pot apărea și probleme de comportament precum agresivitatea sau retragerea socială.

În plus, bullyingul poate afecta și performanțele școlare ale victimelor. Copiii și adolescenții care sunt victime ale bullyingului, pot avea dificultăți în concentrare și în învățare, ceea ce poate duce la scăderea rezultatelor academice și chiar la abandonul școlar. Pe lângă impactul asupra victimelor, bullyingul are și consecințe negative asupra comunităților în care se desfășoară. Este asociat cu creșterea absentismului școlar, creșterea ratei infracționalității și deteriorarea relațiilor interpersonale. De asemenea, poate contribui la creșterea violenței și a comportamentelor agresive în societate.

Combaterea bullyingului necesită o abordare cuprinzătoare și colaborativă din partea comunității, școlilor, părinților și autorităților. Este important să educăm copiii și adolescenții spre impactul negativ al bullyingului și să promovăm relațiile sănătoase și respectuoase.

Școlile joacă un rol crucial în prevenirea și gestionarea bullyingului. Ele ar trebui să implementeze politici și programe antibullying, să ofere formare personalului pentru a identifica și a interveni în cazurile de bullying.

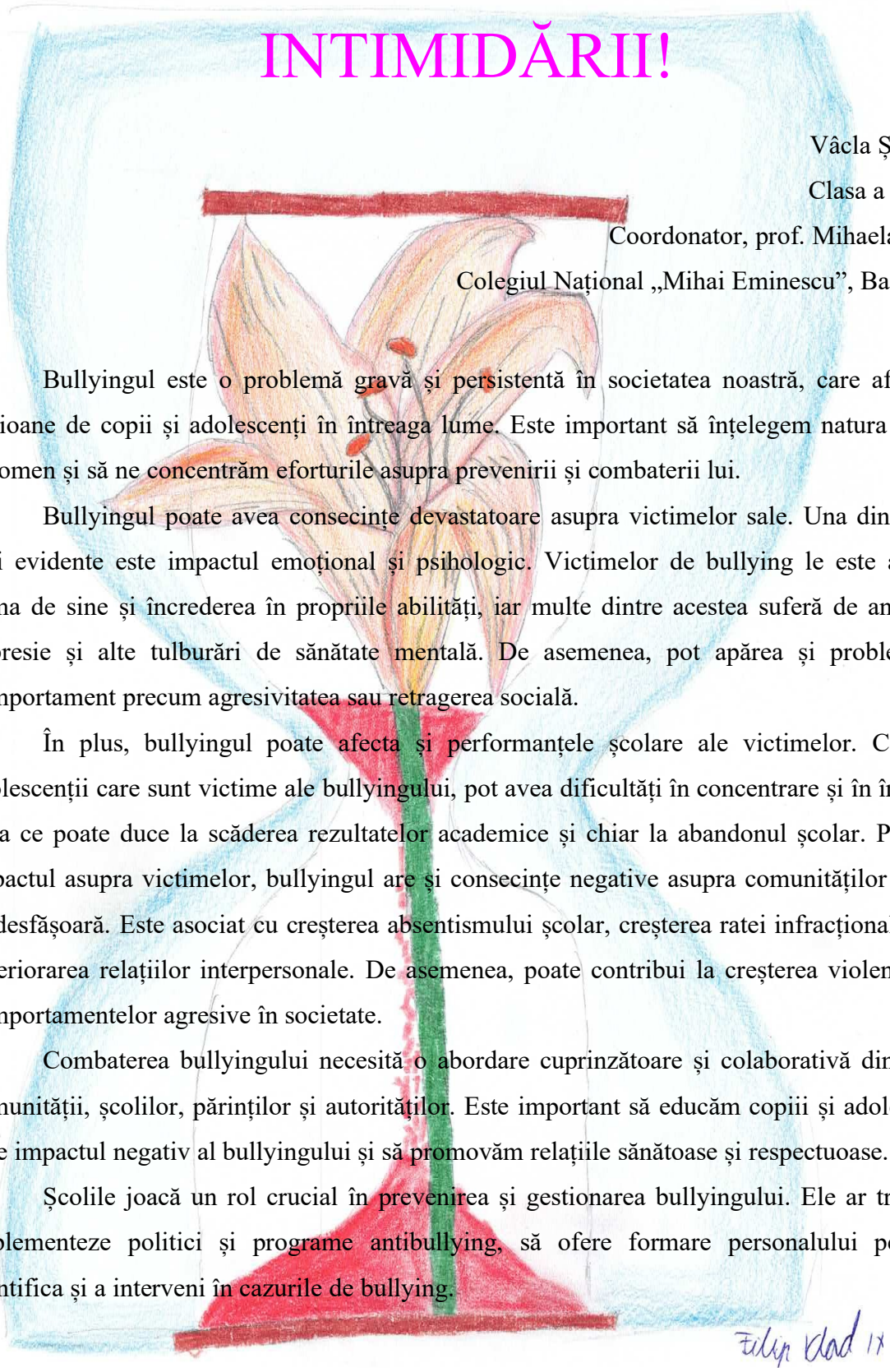

De asemenea, părinții au un rol esențial în combaterea acestui tip de comportament. Aceștia ar trebui să-și învețe copiii să fie empatici și respectuoși față de ceilalți și să-i încurajeze să-și exprime sentimentele și să solicite ajutor în caz de nevoie.

Autoritățile și organizațiile guvernamentale ar trebui, de asemenea, să ofere sprijin și resurse pentru prevenirea și combaterea bullyingului. Ele ar trebui să promoveze campanii de conștientizare și să pună în aplicare legi și politici care să protejeze victimele și să sancționeze agresorii.

Bullyingul este o problemă serioasă care afectează copiii și adolescenții din întreaga lume. Efectele sale negative pot fi devastatoare, atât pentru victime, cât și pentru comunități. Este responsabilitatea noastră să lucrăm împreună pentru a preveni și combate acest comportament dăunător și pentru a crea un mediu sigur și sănătos pentru toată lumea. Prin educare, conștientizare și acțiune colectivă, putem face progrese semnificative în lupta împotriva bullyingului și în promovarea unei societăți mai incluzive și mai empatice.

Activități extrașcolare, coord. prof. Anca Gavra

În preajma sărbătorii „Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos”, oamenii își deschid sufletele, oferind, celor din jur, lumină, mângâiere, bucurie și speranță. La Centrul „Acasă”, elevii Colegiului Național „Mihai Eminescu” și reprezentanți ai Grădiniței cu Program Prelungit „Otilia Cazimir” au desfășurat activități tematice cu beneficiarii proiectelor aflate în perioadă de sustenabilitate – copii vulnerabili, aflați în risc de separare de familie. Impreună au colindat, au împodobit bradul și au oferit cadouri. Darurile au fost oferite cu sprijinul elevilor, profesorilor și părinților din cadrul Colegiului Național „Mihai Eminescu”.

Activitate derulată în cadrul proiectelor aflate în perioadă de sustenabilitate:

„ACASĂ – Asistarea copiilor care au părinți plecați la muncă în străinătate pentru atenuarea riscului de separare de familie”

„VIITORUL se construiește pe deciziile de azi”

„CONTEAZĂ pen oi, împreună vom reuși!”

,, Cât timp va exista în lume un singur exemplar din poeziile lui Eminescu, identitatea neamului nostru este salvată". (Mircea Eliade)

Elevii clasei a XI-a F de la Colegiul Național „Mihai Eminescu”, coordonați de d-na profesoara Anca Gavra,au vizitat preșcolarii de la Grădinița „Gabi”.Împreună au recitat,au cântat și au desfășurat activitati creative.

Mulțumim elevilor și d-nei profesoare pentru ziua minunată.

Felicitări, tuturor!

Director, prof. Gabriela Măgurean

Elevii Colegiul Național „Mihai Eminescu” au fost în vizită la CIA (Centrul de Îngrijire Adulți), Ferneziu, din cadrul D.G.A.S.P.C. Atmosfera creată ne-a sensibilizat pe toți. Gândurile elevelor exprimă sentimentele care le-au cuprins. Mulțumim profesorilor, elevilor și părinților din cadrul Colegiul Național „Mihai Eminescu", care au contribuit la această activitate de suflet!

Gândurile elevelor:

,,În pragul sărbătorilor de iarnă, cu sufletul curat și luminat, ne-am decis să aducem câteva zâmbete pe fețele unor bătrânei a căror soartă a fost aspră! Încă de la intrare, am fost cuprinsă de un sentiment de bucurie, urmat de șiroaiele de lacrimi, care nu au ezitat să apară pe obrazul meu. În cadrul acestei activități, am învățat ce înseamnă puterea în adevăratul sens al cuvântului. Nu uitați să vă prețuiți bunicii! Iubiți-i și răsfățați-i, pentru că o parte a vieții voastre ați fost doar un grăunte de secară în palmele lor, neiertate de muncă și de trecerea timpului."

Cristina Andreicuț

,,Experiența de azi m-a făcut să-mi dau seama că vizita noastră acolo, nu a fost o simplă prezență, ci a fost cel mai frumos cadou pe care puteau să-l primească dânșii, afecțiune. Ochii rugători și poveștile lor tăcute m-au convins că timpul petrecut alături de ei este mai prețios decât am fi tentați să credem. M-a făcut totodată să-mi dau seama de importanța timpului petrecut împreună cu părinții și bunicii, pentru că la sfârșit, cel mai de preț lucru pe care-l avem, sunt amintirile."

Tibil Fatima

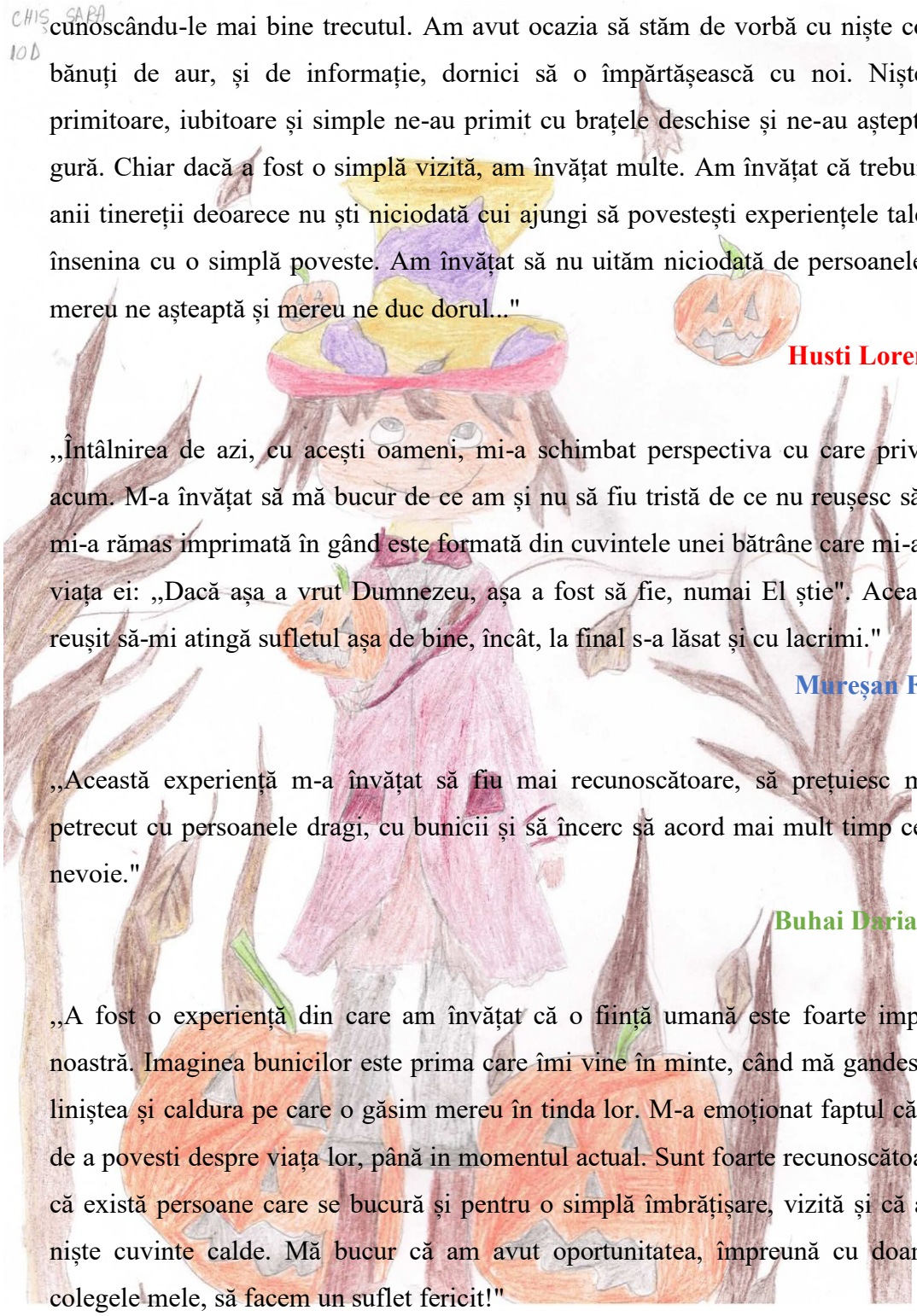

„De mică am apreciat persoanele vârstnice din viața mea. Gândul că există persoane care „nu au pe nimeni", mă sfâșie. Azi, am avut ocazia să vizităm niște bătrânei în floarea vârstei. Puteai citi pe fața lor blajină, bucuria pe care le-am adus-o. I-am colindat și am stat de povești, cunoscându-le mai bine trecutul. Am avut ocazia să stăm de vorbă cu niște comoare pline cu bănuți de aur, și de informație, dornici să o împărtășească cu noi. Niște suflete calde, primitoare, iubitoare și simple ne-au primit cu brațele deschise și ne-au așteptat cu sufletul la gură. Chiar dacă a fost o simplă vizită, am învățat multe. Am învățat că trebuie să ne prețuim anii tinereții deoarece nu știi niciodată cui ajungi să povestești experiențele tale și pe cine poți însenina cu o simplă poveste. Am învățat să nu uităm niciodată de persoanele vârstnice, care mereu ne așteaptă și mereu ne duc dorul..."

Husti Lorena

„Întâlnirea de azi, cu acești oameni, mi-a schimbat perspectiva cu care priveam viața până acum. M-a învățat să mă bucur de ce am și nu să fiu tristă de ce nu reușesc să am. Fraza care mi-a rămas imprimată în gând este formată din cuvintele unei bătrâne care mi-a povestit despre viața ei: „Dacă așa a vrut Dumnezeu, așa a fost să fie, numai El știe". Această experiență a reușit să-mi atingă sufletul așa de bine, încât, la final s-a lăsat și cu lacrimi."

Mureșan Florina

„Această experiență m-a învățat să fiu mai recunoscătoare, să prețuiesc mai mult timpul petrecut cu persoanele dragi, cu bunicii și să încerc să acord mai mult timp celor care sunt în nevoie."

Buhai Daria

„A fost o experiență din care am învățat că o ființă umană este foarte importantă in viața noastră. Imaginea bunicilor este prima care îmi vine în minte, când mă gandesc la Crăciun, cu liniștea și caldura pe care o găsim mereu în tinda lor. M-a emoționat faptul că au avut puterea de a povesti despre viața lor, până in momentul actual. Sunt foarte recunoscătoare pentru faptul că există persoane care se bucură și pentru o simplă îmbrățișare, vizită și că au cui transmite niște cuvinte calde. Mă bucur că am avut oportunitatea, împreună cu doamna dirigintă și colegele mele, să facem un suflet fericit!"

Dîrle Adina

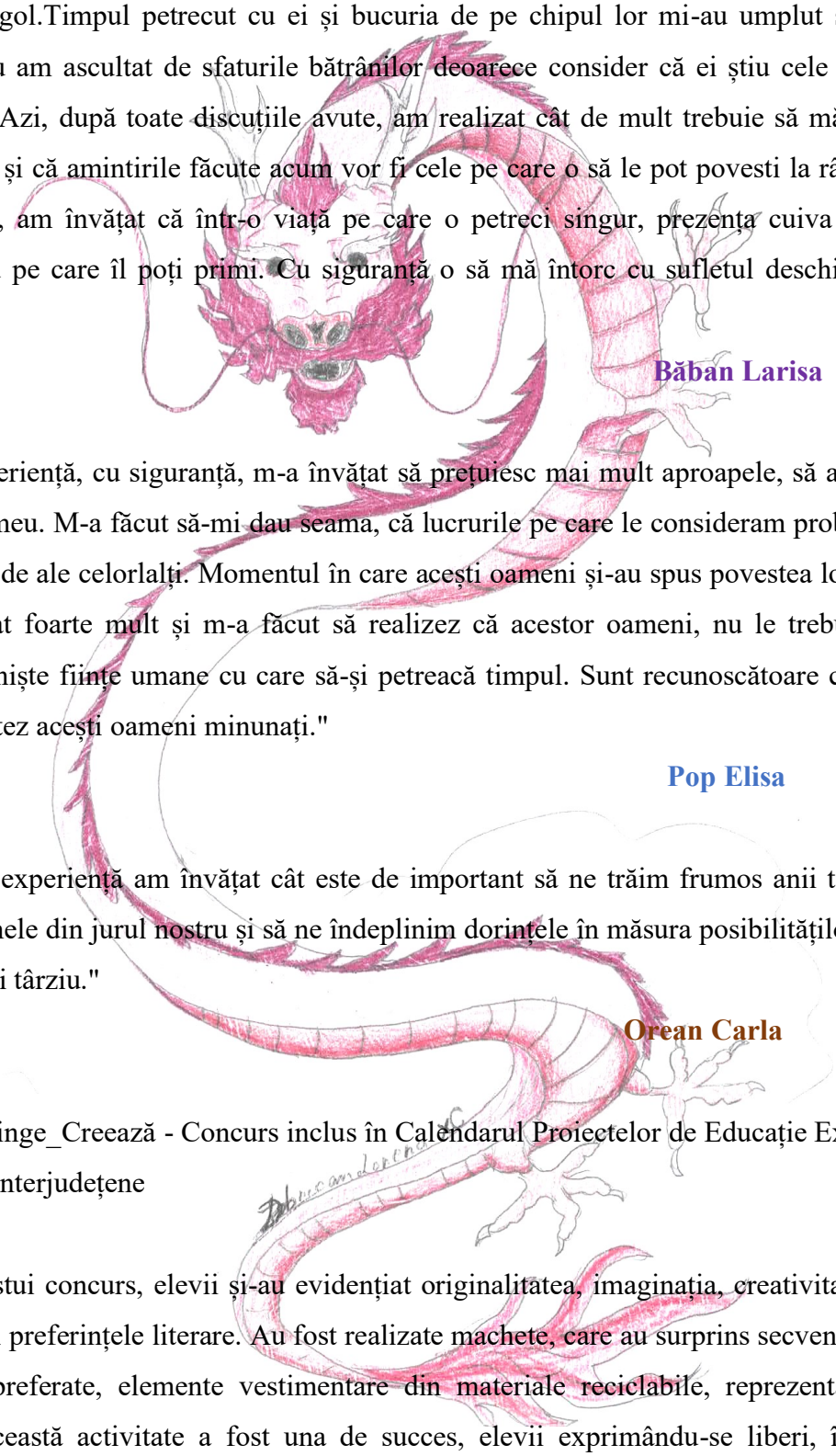

,,Această experiență m-a emoționat până la lacrimi. Nemaiavând bunici, astăzi am simțit că mi se umple un gol.Timpul petrecut cu ei și bucuria de pe chipul lor mi-au umplut sufletul de fericire.Mereu am ascultat de sfaturile bătrânilor deoarece consider că ei știu cele mai multe despre viață. Azi, după toate discuțiile avute, am realizat cât de mult trebuie să mă bucur de tinerețea mea și că amintirile făcute acum vor fi cele pe care o să le pot povesti la rândul meu. De asemenea, am învățat că într-o viață pe care o petreci singur, prezența cuiva e cel mai frumos cadou pe care îl poți primi. Cu siguranță o să mă întorc cu sufletul deschis la acești bătrânei."

Băban Larisa

,,Această experiență, cu siguranță, m-a învățat să prețuiesc mai mult aproapele, să am grijă de cei din jurul meu. M-a făcut să-mi dau seama, că lucrurile pe care le consideram probleme sunt un nimic față de ale celorlalți. Momentul în care acești oameni și-au spus povestea lor de viață, m-a emoționat foarte mult și m-a făcut să realizez că acestor oameni, nu le trebuie lucruri materiale, ci niște ființe umane cu care să-și petreacă timpul. Sunt recunoscătoare că am avut ocazia să vizitez acești oameni minunați."

Pop Elisa

,,Din această experiență am învățat cât este de important să ne trăim frumos anii tinereții, să iubim persoanele din jurul nostru și să ne îndeplinim dorințele în măsura posibilităților pentru a nu regreta mai târziu."

Orean Carla

Citește_Convinge_Creează - Concurs inclus în Calendarul Proiectelor de Educație Extrașcolară Regionale și Interjudețene

În cadrul acestui concurs, elevii și-au evidențiat originalitatea, imaginația, creativitatea, latura artistică dar și preferințele literare. Au fost realizate machete, care au surprins secvențe narative din operele preferate, elemente vestimentare din materiale reciclabile, reprezentative unor personaje. Această activitate a fost una de succes, elevii exprimându-se liberi, în maniere inedite. Implicarea în aceste tipuri de activități poate fi benefică pentru motivarea elevilor,

pentru performanța școlară obținută și pentru dezvoltarea unor abilități interpersonale și personale. Multe din aceste activități implică dezvoltarea unor legături sociale cu ceilalți și învățarea unor abilități pentru cultivarea acestor legături sociale. În cadrul activităților în care adolescenții trebuie să muncească împreună pentru a atinge scopuri comune, literatura sugerează că aceștia beneficiază de experiențe care le dezvoltă competențele sociale, învață să muncească cu alții și își dezvoltă abilitățile de leadership. Așadar, aceste activități sunt oportunități de explorare personală, câștigarea unor competențe ce țin de cunoașterea sinelui, și dezvoltarea unui simț mai puternic cu privire la cine sunt.

Elevele participante în cadrul acestui concurs fac parte din clasele a IX-a H și a XI-a F.

„**Imagini din trecut**. **Holocaustul in Maramures**” este o expoziție de bandă desenată care ne aduce mai aproape de poveștile de viață ale evreilor din județul Maramureș, din perioada Holocaustului. Expoziția este realizată în cadrul proiectului cultural-educațional „Visualising The Past Through Graphic Novels. Prompting Local Involvement For Holocaust Remembrance In Romania” finanțat de Uniunea Europeană prin programul Citizenship, Equality, Rights, Values (CERV-2022-CITIZENS-REM), implementat de Institutul „Elie Wiesel" în zece județe din România (Bihor, Botoșani, Cluj, Constanța, Dâmbovița, Gorj, Maramureș, Prahova, Sibiu, Timiș) cu sprijinul Fundației Freedom House România și a comunităților locale.

În Maramureș, proiectul s-a implementat în parteneriat cu Liceul Teoretic „Leőwey Klára” Sighetu Marmației, Colegiul Național „Mihai Eminescu”, Colegiul de Arte Baia Mare, cu sprijinul Inspectoratului Județean Maramureș, al Asociației Maramureș Heritage, al Fundației Sighet Tarbut. Benzile desenate sunt ilustrate de Octav Ungureanu după scenariul creat de cercetători ai Institutului „Elie Wiesel” în colaborare cu elevi și cadre didactice ale unităților de învățământ amintite.

Elevele clasei a 11-a F de la Colegiul Național „Mihai Eminescu” au contribuit la realizarea expoziției de benzi desenate. Expoziția are rolul de a ne ajuta să nu uităm, de a ne încuraja să descoperim.

Prof. Maria Bolchiș

„**Pentru vecii-vecilor**, **Emin**”

Un scurtmetraj menit să redea, cu o sensibilitate profundă, povestea de dragoste dintre Mihai Eminescu și Veronica Micle, pe fondul corespondenței îndelungate dintre cei doi romantici. 🌃💑📽️ Scurtmetrajul „**Pentru vecii-vecilor**, **Emin**" a fost realizat sub atenta îndrumare a doamnei prof. Anca Gavra, de către o echipă talentată de elevi ai Colegiului Național „Mihai Eminescu" Baia Mare - Bognar Eduard, Băban Bianca, Băban Larisa, Ciocotișan Alexia, Ivan Bogdan, Pop Maria, Waldhutter Maya, Ștef Lisa, Țară Alexandra, tineri pasionați de tot ceea ce înseamnă artă, frumos și cultură. 🎬❤️🌠

🎬 „Scurtmetrajul prezintă marea poveste de iubire a celor doi romantici - dar o face într-un mod diferit. Cu un început și un deznodământ care o surprind pe eroina Luceafărului - Cătălina - într-un dans infinit și tandru. Spectatorului i se oferă timp, în aceste momente de maximă euforie, timp să se acomodeze universului care i se înfățișează. E o imensă mărturie a unei literaturi pe care noi, iubitorii de cultură, o celebrăm în fiecare an la data de 15 ianuarie." (Eduard Bognar, regizor)

✨**regia artistica**: Bognar Eduard

asistent regizor: Băban Larisa Bia

Teatrul în educația copiilor

Evoluția tinerilor către maturitate nu se poate realiza decât prin schimbarea unor tipare învechite de gândire si modelarea unui comportament apropiat de viața reală. Teatrul oferă modele si tipare pentru situații de viață complexe, iar tinerii sunt cei mai vulnerabili atunci când vorbim de preluarea unor modele specifice societății în care trăim.

De aceea, în școli și în licee trebuie încurajate și susținute campanii de promovare a teatrului și artelor, iar cei mai talentați elevi să fie încurajați să participe activ la actul teatral. Cursurile de teatru pot contribui la dezvoltarea armonioasă a tinerilor, incită la inițiative, stimulează imaginația și antrenează memoria. Cei timizi se vor simți mai în largul lor, întrupând personaje care le insuflă idei și concepte apropiate de gusturile lor. Personajele operelor teatrale sunt mereu vii si actuale, iar teatrul farmecă la orice vârstă.

Teatrul este indispensabil în viața tinerilor, pentru că arta este una dintre principalele modalități prin intermediul căreia reușim să evadăm din cotidian, iar cunoștințele despre teatru și scenă, ne ajută să ne conturăm și o personalitate puternică pe parcursul anilor de adolescență și de maturitate.

Teatrul constituie o formă de activitate extracurriculară în şcoală, prin care copilul face cunoştinţă cu lumea minunată a artei. Jocul dramatic este o şcoală a sincerităţii, a rigorii şi a onestităţii necesare,deoarece oferă fiecărui individ posibilitatea de a fi el însuşi, şi totodată, actorul propriei sale existenţe. Acest joc îi asigură copilului o bază solidă pentru a deveni adultul sigur pe sine, pe care societatea şi-l doreşte.

Elevi din cadrul Colegiului Național „Mihai Eminescu” au interpretat piesa „O scrisoare pierdută” de Ion Luca Caragiale. Viziunea modernă. situaţiile comice, faptele neprevăzute şi grupurile insolite, triunghiul conjugal Zoe - Trahanache - Tipătescu, cuplul Farfuridi – Brânzovenescu, confuziile, repetiţia unor replici, au adus buna dispoziţie în rândul spectatorilor. Urmărind spectacolul, publicul a desluşit, printre hohote de râs, o dramă care ne pune pe gânduri. Este vorba de drama de zi cu zi a omului obişnuit, a spectatorului, care este guvernat de personaje asemănătoare celor din piesa scrisă de dramaturgul I. L. Caragiale.

George Călinescu afirma:,,Umorul lui Caragiale e inefabil, ca și lirismul eminescian".
Îi felicităm pe toți cei care au contribuit la realizarea acestui act artistic, pentru talentul lor, dar și pentru responsabilitatea de care au dat dovadă!
Mulțumiri deosebite, elevelor Andreicuț Cristina și Băban Larisa, din clasa a 11-a F, care au coordonat trupa de teatru ,,Mimesis"!

Ziua Internațională a Educației

Educația dezvoltă cunoașterea, imaginația, oferă libertatea de a fi și de a gândi, invită la conștientizarea importanței dezvoltării individuale și colective prin cunoaștere, spiritualitate și moralitate. În același timp, susține autoeducația și formarea de opinii, oferă premisele continuității procesului de educație de-a lungul întregii vieți, invită la căutarea continuă a unui context de viață valoros din punct de vedere cultural/spiritual. Educația creează instrumentele morale necesare supraviețuirii unei personalități integre: puterea de a alege contextul vieții sau de a-l făuri în spiritul unor principii culturale, etice, ecologice, sustenabile.

Profesorul este un îndrumător în spiritul unor principii valoroase, pe care și le stabilește încă de la începutul carierei și cărora le devine statornic și în situații defavorabile procesului de educație a elevului. Este adeptul dezvoltării inteligențelor multiple, raționale și afective, înțelege rolul și responsabilitatea sa asupra individului și colectivității, caută să descopere noi perspective de dezvoltare personală, tehnici, idei, oameni. Este inspirat, răbdător, consecvent și stăruitor în demersul său, netulburat de factorii neprielnici educației și mai degrabă atent la soluțiile alternative care pot exista în contextul unor constrângeri apărute în demersul său. Profesorul are deschiderea să înțeleagă rolul greșelii în procesul de educație a elevului, care poate fi generatoare de idei noi, descoperiri noi, poate conduce către o mai bună înțelegere a problemei prin analiză, poate fi un factor important de pregătire emoțională în fața unor viitoare erori/dificultăți.

Elevul are potențialul de a rezona în contextul educației cu valorile care îi sunt transmise, este sau devine conștient de importanța educației și caută să exploreze atât mijloacele oferite de școală pentru dezvoltarea sa intelectuală, cât și resursele descoperite prin căutări proprii (cărți, evenimente culturale, ONG-uri, conferințe, școli de vară). Învață să devină selectiv astfel încât să poată conștientiza care sunt cu adevărat îndrumătorii spirituali și elementele contextuale valoroase (care pot să apară și în exteriorul școlii). Elevul experimentează, (își) pune întrebări, caută răspunsuri (eventual din mai multe surse), prezintă neclaritățile, problemele apărute în demersul său educativ profesorului, consilierului școlar, părinților, are inițiativă, tinde spre autoeducație și descoperirea domeniului său de interes, a rostului său și a sinelui.

Jocul dramatic este o școală a sincerității, oferind fiecărui individ posibilitatea de a fi el

însuși, de a fi actorul propriei sale existențe.

La Colegiul Național „Mihai Eminescu”, Ziua Educației a fost marcată prin activitatea „Teatrul în educația copiilor”, avându-i ca parteneri de scenă pe elevii Centrului Școlar de Educație Incluzivă – CSEI Baia Mare.

Ziua națională a lecturii a fost marcată într-un mod aparte de către seniorii băimăreni. În cadrul parteneriatului dintre Direcția de Asistență Socială, prin Centrul social Caspev și Colegiul Național ”Mihai Eminescu” a fost marcată această zi deosebită în cadrul unei întâlniri între seniori și tineri, având ca temă - lectura la orice vârstă. Deopotrivă, tinerii și seniorii participanți au prezentat cartea preferată, precum și argumentele care stau la baza acestei alegeri.

Multumim seniorilor prezenți si elevilor Colegiului Național „Mihai Eminescu” coordonați de prof. Anca Gavra.

Mulțumim de asemenea pentru implicarea în organizarea acestei actiuni filialei Bibliotecii Județene ”Petre Dulfu” reprezentată de doamna Viorica Cosma.

Ce citim
Cum citim
Cât citim
asta alegem doar noi!

Asociația Caspev Baia Mare

15 februarie: Ziua Națională a Lecturii

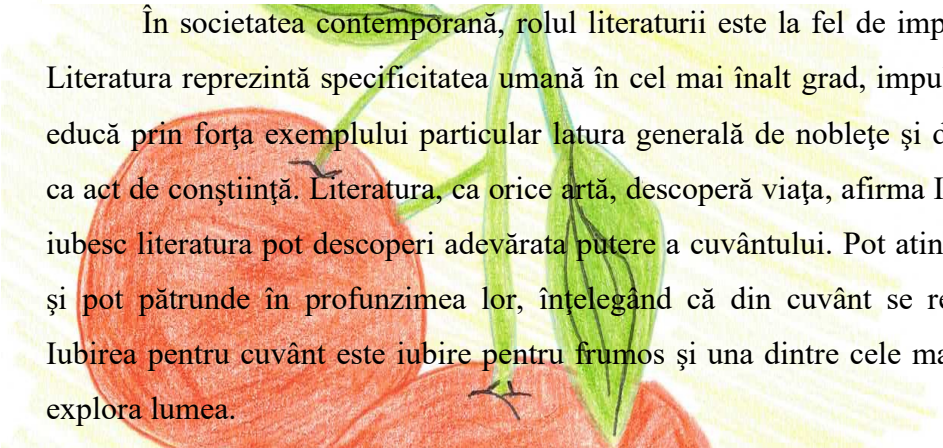

În societatea contemporană, rolul literaturii este la fel de important ca şi rolul ştiinţei. Literatura reprezintă specificitatea umană în cel mai înalt grad, impulsionează sensibilitatea şi educă prin forţa exemplului particular latura generală de nobleţe şi de sublim a sentimentelor ca act de conştiinţă. Literatura, ca orice artă, descoperă viaţa, afirma Ion Agârbiceanu. Cei care iubesc literatura pot descoperi adevărata putere a cuvântului. Pot atinge frumuseţile universale şi pot pătrunde în profunzimea lor, înţelegând că din cuvânt se revarsă lumina şi emoţia. Iubirea pentru cuvânt este iubire pentru frumos şi una dintre cele mai frumoase maniere de a explora lumea.

Când spunem lectură, gândul nostru zboară implicit la carte, sursa de cunoștințe, idei, modele, valori, într-un cuvânt informație. Lectura a fost, este și va fi condiția de căpătâi specifică insului educat. Cultivarea plăcerii de a citi vizează o dimensiune estetică, lectura ne poate învăţa ceva despre noi înşine (despre fiinţa umană), despre lume şi despre cum să acţionăm/ să ne comportăm în lume. Lectura în viața adolescentului este primordială pentru că îl formează așa cum nimic altceva nu cred că reușește. Cititul îmbogățește vocabularul. Nu de puține ori am întâlnit cu toții adolescenți care au dificultăți în exprimare și nu cunosc sensul multor cuvinte. Ei bine, lectura ajută adolescentul să se exprime, îl învață cuvinte noi, noi sensuri și noi informații. Lectura lărgește orizonturile. În momentul în care citești mai multe cărți, afli lucruri nebănuite, lucruri pe care ai vrea să le trăiești, întâmplări și locuri pe care ai vrea să le cunoști. Și astfel, adolescentul devine mai ambițios, își va dori să reușească în viață. Va învăța să privească lucrurile din mai multe unghiuri și nu va mai fi închistat. Cititul face bine sufletului și psihicului. Lectura unei cărți aduce liniște interioară, aduce odihnă, deconectarea de la gândurile de zi cu zi și plus de asta este și o terapie pentru adolescent. Dacă acesta suferă, să spunem, cititul îl va ajuta să se sustragă de la zbuciumul său, va descoperi noi posibilități pentru că eliberându-și creierul de stres, va găsi soluții. Cititul vindecă. Cartea înseamnă relaxare și plăcere.Lectura îmbogățește cultura generală. Foarte mulți dintre cei care citesc au o

Kaseta Excelsior Clasa 10B.

cultură generală demnă de invidiat. Cititul evidențiază omul. Un tânăr care citește se va putea integra oriunde și în orice grup. Datorită cunoștințelor sale va putea să poarte orice discuție și va reuși să se facă plăcut și apreciat. Cartea oferă tânărului o strălucire aparte. Lectura formează un om fără doar și poate. Face dintr-un tânăr cu multe temeri, un matur de toată isprava. Face omul inteligent, romantic, respectuos, tandru, luptător, încrezător, curajos, bun, milos și așa mai departe. Practic îi arată care sunt adevăratele valori ale vieții. Lectura înseamnă bogăție**.** Un tânăr care citește mult va fi un om împlinit sufletește și va dobândi o spiritualitate ieșită din comun. Cărțile sunt cele mai de preț avuții, din ele afli secretul reușitei.

Deprinderea lecturii începe în primii ani de şcoală, iar însuşirea deprinderilor de lectură apare ca un imperativ profund uman, ca un act de intelectualitate autentică, privind evoluţia socială în perspectiva anilor ce vin.

Panoul creativ:Printre file de poveste

SCRISOARE CĂTRE EMINESCU

ELEV: Cristian Alexandru Marian
PROFESOR COORDONATOR: Prof. Ramona Buhai

Stimate domnule Mihai Eminescu,

Operele care au prins viață în urma îndeletnicirilor dumneavoastră mă minunează, dar în același timp mă înfioară când mă gândesc că sunt în apropierea unui examen de cunoștințe dar și de maturitate.
De fiecare dată, când mă afund în lumea prozei ori în lumea liricului, mă macină întrebarea ,, de unde a avut cel mai mare poet al țării și unul dintre cei mai adorați lirici ai lumii atâta inspirație și atâta creativitate?" Mă gândesc adesea la poemul ,,Luceafărul'' care mă uimește prin complexitatea și lungimea acestuia. Uneori, mergând vara prin pădurile stufoase îmi vine în minte poezia ,,Fiind băiet păduri cutreieram'' și parcă mă chinui să îmi imaginez bucuria cu care ați eternizat frumusețile și darurile naturii.
Aș dori, dacă îmi este cu putință, să îmi destăinuiți măcar câteva dintre secretele cu care ați reușit să îl faceți și pe cel nevisător, visător, și pe cel necredincios, fără speranță, să nădăjduiască că ziua de mâine va fi una cu soare.

Cu stimă al dumneavoastră cititor, Alex

SCRISOARE CĂTRE EMINESCU

ELEV: Călăuz Andrea, cls. a X-a A
PROFESOR COORDONATOR: Prof. Ramona Buhai

15 Ianuarie 2024

Domnule Mihai Eminescu,

Memorând și analizând poeziile dumneavoastră am constatat că mă regăsesc printre versurile acestora. Citind tot mai mult am sesizat un sentiment de îndreptățire și de înțelegere a modului profund prin care, la rândul meu, îmi exprim emoțiile și concepțiile în cuvinte.

Datorită faptului că ați fost primul poet pe care l-am descoperit, probabil, a condus la dorința de a vă explora lucrurile. Simplitatea și complexitatea, deși sunt antonime, ați reușit să le legați în strofe, prin versuri ce m-au purtat și mă poartă printr-un film al vieții colorat de impactul mesajului din spatele cuvintelor.

Dumneavoastră ați fost și sunteți o sursă de inspirație în lucrările mele și un model în arta scrisului. Cercetându-vă istoricul constat că „a scrie” a fost singurul mod prin care ați reușit să comunicați cu ceilalți, acesta fiind motivul pentru care m-am identificat în personalitatea dumneavoastră. În umbra cuvintelor pot să dezvălui trăirile și frământările, ascunse de privirile oamenilor. Această anonimitate, oferită de secretele bine păstrate de figurile de stil, alină durerea expunerii față de sine.

Pentru mine poezia simbolizează „terapia” momentelor în care cuvintele nu pot purta gândurile, iar narațiunea blochează greutatea prezentului și a impasul declanșat de incapacitatea exprimării.

Cu toate acestea, obligația de a învăța și insista asupra unor poezii pentru școală, diminuează entuziasmul de a mă avânta, cu bucurie, în lumea creată de talentul dumneavoastră.

Însă rămân o admiratoare a dorinței și îndrăznelii de a vă face înțeles printre cei neînțeleși.

Cu stima, Călăuz Andreea

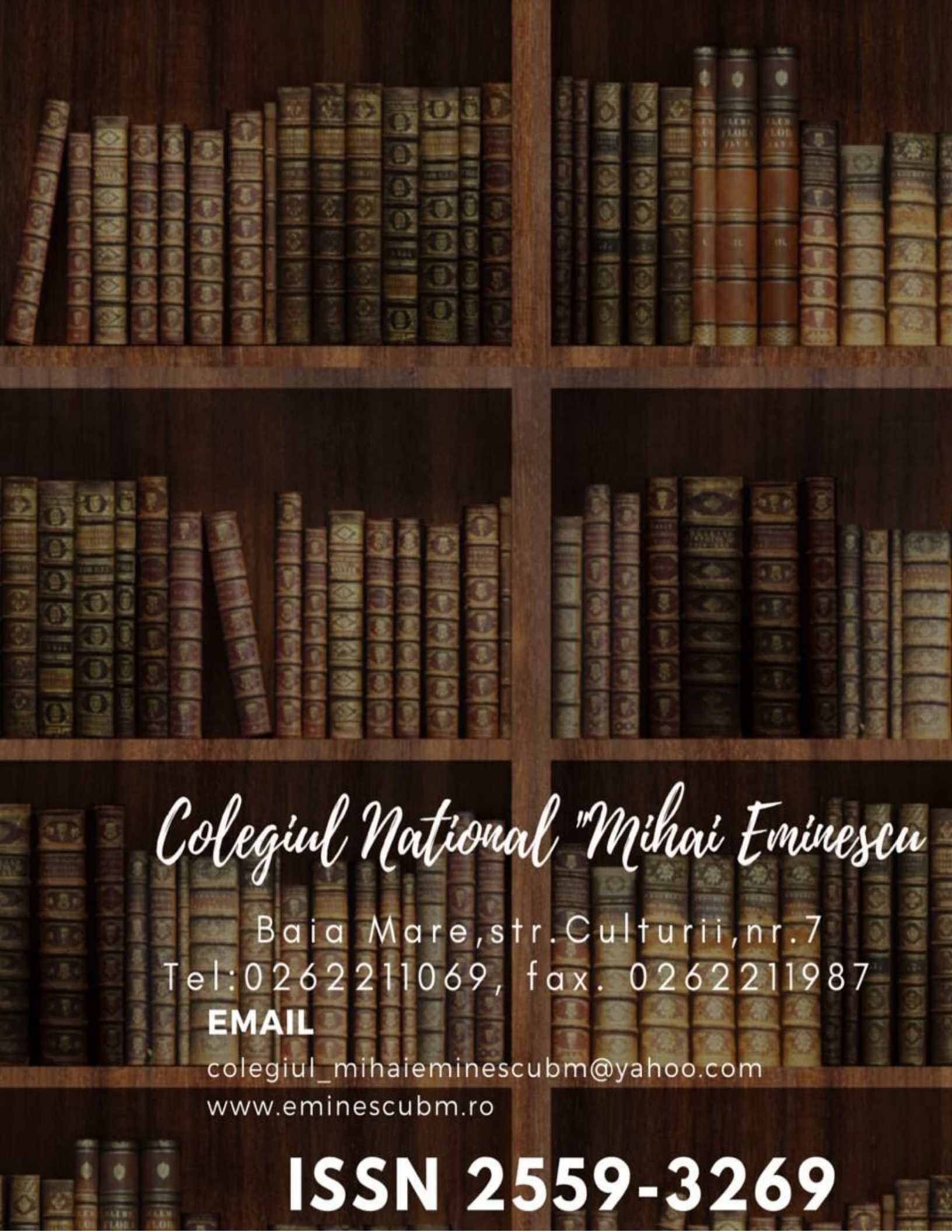

Colegiul National "Mihai Eminescu

Baia Mare,str.Culturii,nr.7
Tel:0262211069, fax. 0262211987
EMAIL
colegiul_mihaieminescubm@yahoo.com
www.eminescubm.ro

ISSN 2559-3269

Colegiul National "Mihai Eminescu

Baia Mare,str.Culturii,nr.7
Tel:0262211069, fax. 0262211987

EMAIL

colegiul_mihaieminescubm@yahoo.com
www.eminescubm.ro

ISSN 2559 - 3269